

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

45. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

13. LISTOPADU 2011

Z obsahu:

Modlitba za dar pokoje
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
26. října 2011
- strana 2 -

„Uč děti
víře a katechismu“
„Our Lady of Good Help“
- první uznané mariánské
zjevení v USA
- strana 4 -

Ježíšova poselství
P. Ottaviovi
Michelinimu (16)
- strana 5 -

Křesťanská víra (3)
Franz Spirago
- strana 6 -

Kašpar Bertoni, světec
pro dnešní dobu (4)
P. Lidio Zaupa
- strana 7 -

Dar Benedikta XVI.
Cesta k obrácení: Krédo,
liturgie, katechismus
- strana 8 -

Služebnice Boží Gabriela
Terezie Borgarino (2)
Antonio Borrelli
- strana 10 -

Mikuláš Puchner (1460-1490): Svatá Anežka Česká

Editorial

Evangelium, které slyšíme tuto neděli, nám představuje dva takřka ideální podnikatele. Byl jim svěřen nemalý obnos a oni se ihned dali do podnikání, vedeni nikoliv ziskuchtivostí, nýbrž věrností ke svému pánu. Nevíme sice, jakým způsobem dosáhli zdvojnásobení svěřeného kapitálu, ale umíme si přestavit, že o to se pán také zajímal. Bylo jistě v jeho zájmu, aby tento výnos byl opravdovým přínosem nejen pro tyto jednotlivce, ale pro celou jeho ekonomiku: pokud by totiž své hřívný „rozmnožili“ pouhou spekulací, znamenalo by to, že se jim podařilo chytračením vylákat hřívný z jiných kapes. To by ovšem hospodáři žádný užitek nepřineslo, naopak, oslabilo by to možnosti jiných služebníků. Podobná „podnikavost“ by byla spíše na škodu, protože taková motivace a praxe odvrací pozornost od skutečné společné prosperity a blaha k pouhé sobecké hrabivosti a šíří ve skutečnosti v prostředí kontraproduktivní mentalitu.

Touha „mít“ je zcela přirozená a vlastně nezbytná, pokud je zaměřena na to, co člověk potřebuje k zachování své existence a k podpoře svých bližních. Ale člověk záhy přišel na to, že to, co vlastní, může sloužit nejen k jeho životním potřebám. Tím, co „má“, se také může odlišovat od druhých, vytvářet si nadřazené postavení. Začal nacházet zvláštní potěšení v pouhém vědomí, že „má“, protože má, nikoliv proto, že něco potřebuje, jako by byl tím, co má. Sobecky motivovaná dychtivost po majetku je jedním z největších úspěchů, jaký Satan vytěžil z pádu prvních lidí. Představuje totiž úrodnou a živnou půdu pro celou řadu neřestí, jako je lakomství, závist, pýcha, bezcitnost, se všemi dalšími důsledky. I tam, kde touha po majetku platí za zdroj určitých ctností, jako je píle, pracovitost, houževnatost, šetrnost, může tyto ctnosti chtivost po majetku snadno

znehodnotit, jakmile svou nenasyceností natolik zaslepuje, že slouží k ospravedlnění i zcela nemorálního jednání. Peníze, které procházejí lidskýma rukama, se stávají účinnou prověrkou lidského charakteru. Bohatý mládenec, který upřímně zatoužil být dokonalý, odešel nakonec od Pána smutný, protože jeho velký majetek se stal neoddelitelnou součástí jeho srdce. Naopak turínští sousedé světci Josef Cottolengo a Jan Bosco s prázdnými kapsami vybudovali celé městské čtvrti, které představovaly a dodnes představují velikou službu veřejnému blahu. Chodili přitom až do smrti v zaplátovaných šatech a do bot jim stačily místo tkaniček obarvené provázky, zatímco ti nejmajetnější plnili nejen své kapsy penězi, ale také ulice žebráky a nezaměstnanými.

Bylo to pro lidstvo velmi osudné, že tzv. průmyslová revoluce propukla v době, kdy osvícenské myšlení vytlačilo z lidského srdce Boha a uvolnilo tak místo novým božstvům, pyšnému rozumu a nezřízené chamtivosti. Důsledek: vymoženosti pokroku jsou draze zapláceny doprovodnými krizemi, revolucemi, válkami, rozdělením světa a nesmírnou bídou celých národů. Nezřízená touha „mít“ dohnala chamtivce až k absurdnímu počínání: vytvářet si imaginární majetek, jehož nicotnost se nakonec musí projevit v neřešitelných krizích, které postihují nikoliv hrstky největších chamtivců, kteří se utápějí ve svých miliardách, ale nesčetné zástupy chudých a nejhudších.

Bez radikální změny smýšlení nelze tyto krize řešit, maximálně nějakým způsobem odložit a zatížit tak o to více budoucnost. Tak jako se bohatý mládenec ničeho ze svého majetku nechtěl vzdát ani za cenu důvěrného přátelství se samotným Bohem, tak nikdo nepřiměje ke změně smýšlení ty, kteří se zmocnili bohatství tohoto světa.

Dokončení na str. 13

Modlitba za dar pokoje

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 26. října 2011*

Drazí bratři a sestry, dnešní generální audience má zvláštní ráz, poněvadž se nacházíme v předvečer *Dne reflexí, dialogu a modliteb za spravedlnost a pokoj*, který se zítra uskuteční v Assisi, tedy dvacet pět let po prvním takovémto historickém setkání, které svolal bl. Jan Pavel II. Dal jsem tomuto dni titul „Poutníci pravdy, poutníci pokoje“, abych zdůraznil závazek, který chceme slavnostně obnovit spolu se členy jiných náboženských vyznání, a také s lidmi nevěřícími, kteří upřímně hledají pravdu, a podpořit opravdové blaho lidstva a vytváření pokoje. Jak už jsem dříve připomněl: „Kdo je na cestě k Bohu, nemůže nepředávat pokoj; kdo vytváří pokoj, nemůže se nepřibližovat k Bohu.“

Jako křesťané jsme přesvědčeni, že to nejceněnější, čím můžeme přispět k věci míru, je modlitba. Z tohoto důvodu dnes jakožto římská církev spolu s poutníky přítomnými v Římě nasloucháme Božím Slovu, abychom s vírou prosili o dar míru. Pán může osvětit naši mysl a naše srdce a učinit z nás strůjce spravedlnosti a smíření v naší každodenní realitě a ve světě.

V úryvku z proroka Zachariáše, který jsme právě vyslechli, zazněla zvěst plná naděje a světla (srov. Zach 9,10). Bůh slibuje spásu, vybízí k *hlasitému jáso*tu, protože se tato spása uskutečňuje. Je řeč o králi: *Hle, tvůj král k tobě přichází, je spravedlivý a přináší spásu* (v. 9), ale ohlašovaný král se nepředstavuje lidskou mocí, silou zbraní. Není to král, který vládne politickou a vojenskou mocí. Je pokojný a kraluje pokorou a mírností před Bohem i před lidmi. Je to král odlišný od vládců tohoto světa: *jede na oslu, osličím*

mláděti, říká prorok (tamt.). Ukazuje se, jak jede na zvířeti, jakým disponují běžní, chudí lidé, na rozdíl od válečných vozů pozemských vládců. Je naopak králem, který zničí tyto vozy, zláme bitevní luky a národům ohlásí pokoj (srov. v. 10).

Kdo je však tímto králem, o kterém mluví prorok Zachariáš? Zastavme se na chvíli v Betlémě a vyslechněme, co říká anděl pastýřům, kteří celou noc bděli a hlídali své stádo. Anděl zvěstuje radost pro všechny lid, která se váže k jednomu nepatrnému znamení: děťátku zavinutému do plének a položenému v jeslích (srov. Lk 2,8-12). A množství nebeských zástupů zpívá: *Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, ve kterých má Bůh zalíbení* (v. 14), lidem dobré vůle. Narození tohoto dítěte, jímž je Ježíš, představuje zvěst pokoje pro celý svět. Jdeme však také k posledním chvílím Kristova života, kdy vchází do Jeruzaléma a zástupy ho s radostí vítají. Zvěst proroka Zachariáše o příchodu pokorného a mírného krále se Ježíšovým učedníkům vybavila v myslí zvláště po událostech umučení, smrti a vzkříšení, po Velikonočním tajemství, když si očima víry připomínali Mistrův radostný vjezd do Svatého města. Jede na oslici, kterou si vypůjčil (srov. Mt 21,2-7). Není na honosném voze, nejede na koni jako moci-páni. Nevstupuje do Jeruzaléma s doprovodem mocného vojska, válečných vozů a jezdců. Je králem chudým, králem těch, kteří jsou chudými Páně. V řeckém textu se objevuje výraz *praeis*, což znamená krotcí, mírní; Ježíš je králem těch, které hebrejsky Písmo nazývá *anawim*, tedy těch, kteří mají srdce osvobozené od touhy po moci a hmotném

Dokončení na str. 12

V dnešním setkání ti tvůj Pán z jiného pohledu a jinými obrazy znovu předkládá stejnou pravdu jako dříve. Ukazuje ti, jak máš chápat základní smysl svého života na této zemi. Pokud tento smysl naplníš, přijme tě Pán do své radosti, v opačném případě zůstaneš navěky venku v temnotě, jejíž nepředstavitelnou hrůznost Pán charakterizuje opakovaně stručnými, ale výstižnými slovy: bude tam *pláč a skřípání zubů*.

Možná, že taková slova neslyšíš rád, ale Ježíš o tom mluví, protože mu nesmírně záleží na tom, aby mohl přijmout mezi své nejen tebe, ale i mnoho jiných, kterým k tomu můžeš dopomáhat i ty. Vybral si tě mezi své služebníky, abys mu byl nápomocen. Chce ti k tomu propůjčit potřebné možnosti a dary. Všechno záleží jen na tom, jak jich využiješ. Pouč se z jeho podobnosti.

Třem služebníkům byly propůjčeny hřivny, a to v různé míře. Tato různá míra přidělených hřiven není určena k tomu, aby se někdo vyvyšoval nad ty, kteří mají méně, anebo záviděl těm, kterým bylo svěřeno více. Úkol je pro všechny stejný. Ať už máš hřiven pět nebo jen jednu, Pán ti je svěřil proto, abys z nich vytěžil co nejvíce.

Pravdou ale je, že od toho, komu bylo svěřeno více, bude se plným právem i více požadovat. S výnosem ze svěřených hřiven se totiž počítá. Motivem k této od tebe očekávané podnikavosti nemá být pro tebe touha po vlastním obohacení. Nebeské podnikání má jiné zřetele. Ani hřivny, ani jejich výnos nejsou tvé, nýbrž Pánovy. Někde kolem tebe, anebo možná i daleko od tebe, v přítomné době nebo vzdálené budoucnosti je tvůj bližní, který čeká na to, co mu opatříš svou pílí a vynalézavostí z výnosu svěřených darů. Nebeský Otec si vybral právě tebe, aby ses stal jeho dobrodincem, a nabízí ti možnost podobat se tak svému Stvořiteli, který nám dává dříve, než jsme mohli prosit.

Kdybys hřivny zakopal a nechal ležet bez užitku, zklamal bys Boží důvěru, nesplnil bys Pánovo očekávání ani neuspokojil potřeby těch, kteří ovoce tvé píce potřebují a čekají na ně podle Otcova věčného plánu. Nesmíš se proto divit, že Pán sleduje důsledně, aby nic nepřišlo nazmar. Ti, kteří svou pohodlností, netečností a sobectvím kladou překážky rozmnožování Božích darů, musí počítat s tím, že budou voláni, aby skládali účty ze svého správcovství. S množstvím darů roste i míra odpovědnosti, neboť čím více někdo nechává ležet ladem, tím víc ochuzuje své bratry.

Hospodaření s Božími dary

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Nad málem jsi byl věrný, vejdí v radost svého Pána.

Z příkladu *špatného služebníka* si vezmi poučení, že nepostačí nedělat nic zlého. To, co se od tebe především očekává, je podobat se Pánu, který koná jen dobré, a k tomu jsi povolán i ty. Buď tedy *dokonalý, jako je dokonalý tvůj Otec*.⁽¹⁾

Otevírá se ti cesta, jak prokazovat služby dobroty a lásky, i když neoplýváš hmotnými statky: máš přece na to hřivny, které ti Pán svěřil. Snažíš se je všechny poznat a využívat je s pílí a příčinnivostí? Rozmnožuješ je k radosti svých bližních a k slávě nebeského Otce?

Tou nejcennější hřivnou, kterou ti Bůh svěřil, je hřivna času. Prochází ustavičně tvými rukama i tvým srdcem a vychází buďto využitá a zhodnocená, nebo je nenávratně promarněná, či dokonce zneužitá ke zlému. Tvůj závistivý nepřítel ví velmi dobře, jakou nesmírnou cenu má pro tebe každá minuta, a kdykoliv tě o ně oloupí prohnáním a lákavými nabídkami, okrade tě o možnost vrátit je Pánu a prospět tvým bratřím. Nejsou tyto hřivny, utracené v podívané, která nejenže nepovznáš, ale dokonce otupuje a tajně svádí, na tom ještě hůře, než kdyby byly jen zakopané? Hřivnami od Pána je i tvůj intelekt, který máš vytrvale vzdělávat a rozvíjet, vůle, kterou máš soustavně cvičit a posilovat vytrvalou kázní, zdraví, které máš chránit. Budeš jednou skládat účty i z toho, jak jsi posiloval, rozvíjel a k dobremu využíval své dovednosti, svou vytrvalost, zručnost, pohotovost.

Může se stát, že se ti od Pána dostane i dalších velmi cenných hřiven, hřiven bolesti a utrpení. Učíš se s nimi hospodařit tak, aby byly co nejlépe zúročeny?

Chceš-li se vyhnout nepříjemnému překvapení, nečekej až na konečné zúčtování a pros často Ježíše, aby s tebou provedl mezipřehled, abys včas vnesl do svého duchovního podnikání nový řád, novou odpovědnost, tvůrčí vynalézavost a důsledně využíval propůjčený čas k rozvíjení všech svěřených hřiven. Protože *tomu, kdo má, tomu bude přidáno. Kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má*. Vynasnaž se, aby o výnosu tvých hřiven

Liturgická čtení

1. čtení – Pr 31,10–13.19–20.30–31

Řádnou ženu, kdo ji najde? Větší cenu má než perly. Srdce jejího manžela na ni spoléhá, o zisk nemá nouzi. Přináší mu jen prospěch, nikdy škodu, po všechny dny svého života. Shání vlnu a len, pracuje radostnou rukou. Svými rukama sahá po kuželi, její prsty se chápou vřetena. Svou dlaň otvírá ubožákovi, své rámě nabízí chudákovi. Půvab zklame, krása prchne, zato žena, která ctí Hospodina, zaslouží si chválu. Dejte jí z výtěžku jejích rukou, neboť u bran ji chválí její díla.

2. čtení – 1 Sol 5,1–6

Co se týká času a chvíle příchodu Páně, není třeba, abychom vám o tom psali. Víte totiž sami velmi dobře, že onen den Páně přijde jako zloděj v noci. Až budou lidé říkat: „Je pokoj a bezpečí“, tu na ně znenadání přitrhne záhuba jako porodní bolesti na těhotnou ženu. Nebudou moci uniknout. Ale vy nejste ve tmě, že by vás ten den překvapil jako zloděj. Vy všichni jste přece synové světla a synové dne, noc ani tma nemá nad vámi právo! Nesmíme se tedy oddávat spánku jako ostatní, ale naopak: zůstaňme bdělí a strážliví.

Evangelium – Mt 25,14–30

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobství: „Jeden člověk se chystal na cesty, zavolal si služebníky a svěřil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který dostal pět hřiven, hned šel, podnikavě jich využil a vyzískal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě, vyzískal dvě další. Ale ten, který dostal jednu, šel, vykopal v zemi jámu a peníze svého pána ukryl. Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování. Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou pět dalších a řekl: ‚Pane, pět hřiven jsi mi svěřil, hle – dalších pět jsem vydělal.‘ Pán mu řekl:

Dokončení na str. 11

mohli vypovídat a svědčit ti, kteří jejich užitek skutečně pocítili. Necháš-li všechny Boží dary zahrabány jen v sobě a pro sebe, můžeš být připočten *k služebníkům špatným a líným*. Den zúčtování *přijde jako zloděj v noci*. *Nesmíš se tedy oddávat spánku jako ostatní. Jsi přece syn světla!*

„Pane, dej, ať služba Tobě je mou stálou radostí, neboť v tom je mé trvalé a úplné štěstí!“⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 5,48; ⁽²⁾ srov. vstupní modlitba

„Uč děti víře a katechismu“

„Our Lady of Good Help“ – první uznané mariánské zjevení v USA

Před 152 lety se Matka Boží zjevila ve Wisconsinu v USA. Teprve loni bylo toto zjevení oficiálně uznáno. Biskup David Ricken slavil 9. října 2011 slavnou bohoslužbu s mnoha poutníky, kteří se modlili celou noc.

„Our Lady of Good Help“ je malá kaple v příslovečně malém místě ve státě Wisconsin na severozápadu USA a je pro severoamerické katolíky něčím zcela zvláštním. Je to totiž jediné místo na severním kontinentu, kde se zjevila Panna Maria.

Místo je stále „zapadákov“. Žádný turismus, žádné hotely ani stánky s devocionáliemi, ani hospoda. Jen malá ulice a kolem se pasou krávy. Přichází sem mnoho poutníků, zvláště od té doby, co se o svatyni starají otcové řádu „Father's of Mercy“. Mše svatá v 11 hodin ve všední den se slouží ve zcela zaplněném kostele. Během kázání kórhá kohout ze sousední farmy, která se už takřka rozpadá. Vůně kadidla se mísí s jadrnou vůní venkova a někdy s čerstvým závanem od Michiganského jezera.

Místo je vzdáleno od sídla biskupství v Green Bay 26 km. Na místě zjevení stojí kaple. V její kryptě je umístěna socha Panny Marie. Na stěnách z kaple do krypty je několik párů berlí.

Panna Maria se zde zjevila v roce 1859 belgické přistěhovalkyni Adéle Josefíně Brisové. Ta původně nechtěla s rodiči emigrovat a chtěla vstoupit k voršilkám. Její zpovědník jí doporučil, aby šla s rodiči a případně vstoupila do kláštera v Novém světě.

Roku 1850 přišlo z Belgie mnoho přistěhovalců. Osídlili na lesy bohatý poloostrov, který sahá od Green Bay až k Michiganskému jezeru. Stát Wisconsin byl založen r. 1848.

Přistěhovanci nevěděli, že les, který měl být zdrojem příjmů,

nemá velkou cenu, protože stromy mají vzhledem k drsnému podnebí v zimě jen malý vzrůst.

Adělini rodiče opustili belgickou provincii Brabant počátkem června roku 1855. Cesta do New Yorku trvala sedm týdnů. V srpnu přišli na poloostrov v jezeře Michigan ve státě Wisconsin a koupili si pozemek.

Adéla byla po nehodě s louhem, která se jí stala v mládí, slepá na jedno oko a měla jen nejnужnější vzdělání. Byla to však velmi zbožná mladá žena.

Počet obyvatelstva v této oblasti rostl v letech 1840–1850 velice rychle. Ve věcech náboženství byli odkázáni sami na sebe. Jediný kněz na poloostrově byl vzdálený 11 mil. Mnoho jich ztratilo víru. Především dětem chyběla možnost vzdělání. Přistěhovanci byli roztroušeni po celém poloostrově. Bydleli v dřevěných chýších nedostatečně vybavených proti zimě. Mnoho rodin zmrzlo hned v první zimě po příchodu. Kromě toho je kosila asijská cholera.

Jednoho dne v říjnu r. 1859 na cestě ke mlýnu spatřila Adéla bílé oděnou paní, jak stojí mezi

dvěma stromy. Polekala se a zjevení pomalu zmizelo. Když to vyprávěla rodičům, domnívali se, že se jedná o duši z očištěnce, za kterou se má Adéla modlit. Když další neděli 9. října byla Adéla se svými sestrami a jednou přítelkyní na cestě na mši svatou, spatřila zjevení na stejném místě. Její průvodkyně neviděly nic. Adéla se svěřila zpovědníkovi a ten jí poradil, aby se jménem Božím zeptala zjevení, kdo je a co si přeje. „Jsem Královna nebes. Modli se za hříšníky, aby se obrátili, jinak nemohu zadržet déle tresty svého Syna. Shromážďuj děti z této divoké země a uč je v jejich víře všemu, co potřebují ke spasení. Uč je katechismus a znamení kříže a jak mají přijímat svátosti. To je vše, co si od tebe přeji. Jdi a neměj strach, budu ti pomáhat.“

Adéla zůstala tomuto úkolu věrná až do smrti v roce 1896. V okruhu 50 mil procházela poloostrov křížem krážem, aby vyučovala děti náboženství. Neodradilo ji ani špatné počasí, ani námaha a chodila bez ostychu od dvora ke dvoru. Jeden kněz doporučil Adéle, aby sbírala

Svatyně „Our Lady of Good Help“ postavená na prvním místě zjevení Panny Marie v USA

peníze na budovu školy s domovem, aby děti nemusely chodit za ní a ona za dětmi. Vděční rodiče rádi posílali své děti k sestře Adéle, jak jí říkali.

Několik žen se k ní přidružilo a žily podle řehole třetího řádu svatého Františka. Sestra Adéla se stala velice známou. Spolusestry nebyly vždy přátelsky naladěny, ale Adéla snášela všechna protivenství bez stížností, s důvěrou a obdivuhodnou odvahou.

Ale první biskup v Green Bay Joseph Melcher zakázal poutníkům kapli navštěvovat. Kronikáři píší, že jednal z nevědomosti, protože nebyl dostatečně informován. Hrozil dokonce Adéle exkomunikací, jestliže nepřestane mluvit o zjevení.

Když jednou byla se školními dětmi na nedělní mši svaté, nezbylo na ni v lavici místo a ona celou dobu klečela v prostoru mezi lavicemi. Biskup bez rozmyšlení zavedl Adélu ke dvěma lékařům, aby prošetřili její zdravotní stav. Poutníci protestovali, ale biskup chtěl zavřít školu a žádal od Adéle, aby mu odevzdala klíče. Adéla v tomto nátlaku koupila sousední pozemek, aby v případě potřeby mohla vybudovat novou školu, a pak odevzdala klíče biskupovi. Její slova, že je zodpovědný za duše těchto dětí, nakonec způsobila, že biskup jí klíče vrátil. Jeho nástupce F. X. Krautbauer navštívil jednou neohlášen kapli. Adéla se to dověděla dodatečně a velmi se mu omlouvala, že kněz, který znal záležitost zjevení, ho náležitě nepřivítal. Zeptala se biskupa, co si má přičíst za vinu, že se církev chová k místu zjevení tak odmítavě.

Svatyně „Our Lady of Good Help“ – hlavní oltář

Není známo, zda biskup změnil svůj názor na toto poutní místo, ale proudy poutníků rostly a také škola vzkvétala.

První dřevěnou kapli na místě zjevení postavil Adélin otec. V roce 1861 byla vystavěna kamenná kaple. Nesla nápis: „Naše milá Paní Dobré pomoci, oroduj za nás.“ To dalo místu trvalý název: „Naše milá Paní Dobré pomoci.“

Kaple se stala oblíbeným poutním místem a v roce 1880 zde byl postaven poutní kostel.

Green Bay je dnes známé svými továrnami na papír. Dřevaři vyrubali velké průseky ve zmrzačeném lese. Dne 8. října 1871 vypukl požár a zničil osady i lesy. Téměř 2000 lidí přišlo o život. Když se požár blížil k místu zjevení, Adéla odmítla místo opustit. Zorganizovala místo toho procesí poutníků kolem kaple. Neslí sochu Panny Marie a modlili se růženec. Poutníci, kteří zde hledali útočiště, zůstali ušetřeni, i jejich dobytek. Byl poškozen jen plot kolem poutního místa. Malá studánka všechny zásobila vodou.

Požár zničil území o rozloze 4900 km². Byl to největší požár v dějinách USA. Záchrana poutního místa byla pro lidi zázkakem, který definitivně zaplašil všechny pochybnosti. Netrvalo to dlouho a začaly se zde dít zázraky, slepé děti nabyly zraku, ochrnutí mohli opět chodit, hluchým se vrátil sluch. Při jedné pouti zde byly uzdraveny děti nemocné tuberkulózou.

Biskup Ricken z Green Bay zde 9. října 2011 slavil pontifickální mši ke 152. výročí zjevení. Ve svém kázání povzbudil věřící, aby s radostí a odvahou hlásali evangelium a bránili církve. Matka Boží byla a je největší evangelizátorka.

Poutníci hovořili o hlubokém duchovním zážitku a děkovali Bohu za milosti, které zde Matka Boží udělila. Je to místo, kde se Královna nebes dotkla země.

*Kath-net
Překlad -lš-*

Ježíšova poselství P. Ottaviovi Michelinimu (16)

LÁSKA A PRAVDA

MĚ NUTÍ

14. října 1975

Piš, synu: Já Ježíš, Boží Slovo, Bůh, vše, co konám, a vše, co říkám, dělám jen z lásky. Živím nekonečnou lásku k mým kněžím a z pochopitelných důvodů i k těm, kteří mají ode Mne plnost kněžství. Ale láska Mí nemůže bránit, abych mluvil pravdu, protože jsem láska a jsem pravda.

Láska a pravda Mě nutí promluvit, aby vešla ve známost nekonečná hořkost, jakou působí mému milosrdnému Srdci husté mraky, které nyní zahalují celou mou Církev.

Obracel jsem se ke kněžím; nyní přišla chvíle, abych se obrátil s úctou, ale jasně a pevně také na nástupce mých apoštolů.

Mezi biskupy v mé Církvi jsou dobří a svatí biskupové, které živím svou láskou a dobrotou. Jiní naopak velmi potřebují, aby se zpytovali a zamysleli nad svou pastorační odpovědností, protože ta je veliká.

Naléhám, aby to udělali rychle a vážně, se vši pokorou ve světle mého Evangelia, ve světle jasné cesty, kterou jsem vytyčil pro všechny lidi, ale především pro ty, kteří mají být učitelé, pastýři a bezpečnými vůdci lidí.

Moje cesta na zemi se začala v lůně mé i vaší Matky, když vyřkla své *fiat*.

Moje cesta na zemi byla poznamenána extrémní chudobou.

Začala v jeskyni používané jako stáj, studené a vlhké, v absolutní chudobě, která Mě provázela po celý můj lidský život. Práce, modlitba, poslušnost – až k smrti – to byl průběh mé cesty.

Já jsem cesta pro všechny lidi všech dob. Nemohu na tom nic změnit, ani když se mění podmínky, obyčejce a zvyky národů.

Biskupové – příklad pro kněze a věřící

Biskupové mají především velkou povinnost předcházet na této cestě kněze a věřící, pokud chtějí, aby je následovali.

Proto chci sdělit poselství určené všem biskupům, protože mezi nimi nechybí těch, kteří mají naléhavou potřebu s pokorou prověřit a bez otálení napravit svou pastoraci.

Synu, postačí srovnat můj život zde na zemi (příklady, které poznamenaly moji pozemskou pouť) a jejich způsob života. Ihned je jasně vidět, že nemálo mých biskupů musí sáhnout po sekeře a vytínat neúprosňe, pevně a s odvahou.

Není tajemstvím, že existují odbojní biskupové, dokonce i mezi povýšenými, kteří reptají proti směrnicím mého Náměstka na zemi.

Vůbec si neuvědomují způsobené pohoršení a zlo. Něco jiného je diskutovat s patřičnou úctou, a něco jiného je veřejná opozice proti mému Náměstkovi,

BIBLE VE SVĚTĚ

V roce 2010 rozšířily mezinárodní biblické společnosti ve světě 365 milionů biblických textů. Z toho bylo 29 milionů Biblí a 9,9 milionů Nových zákonů. Oznamuje to Světový svaz biblických společností ve své výroční zprávě. Určitý pokles proti předchozímu roku je způsoben rostoucím počtem Biblí v nových mediálních prostředcích. 17 milionů exemplářů Bible a Nového zákona bylo rozšířeno v oblasti Asie a Pacifiku. Podle jazyka jsou nejčetněji zastoupeny knihy v portugalské jazyce.

(kipa)

kteřá má všechny známky otevřené neposlušnosti.

Čím se inspiruje jednání těchto biskupů? Jistě ne mým příkladem. Já, Bůh, jsem poslouchal lidské bytosti a nebeského Otce až k smrti. Ale oni...

Můj synu, nechybí biskupů, kteří jsou více či méně odpovědní za krizi, která souží Církev, pro svou nevysvětlitelnou a neospravedlnitelnou slabost. Jejich slabost nebyla schopná zabránit odchodu tisíců a tisíců zasvěcených osob.

Dobrotu a otcovství není možno zaměňovat se slabostí, která je jednou z příčin uvolnění u tolika kněží.

Dobrota, otcovství a láska se nesmí zaměňovat s nedbalostí, která je příčinou mnohého zla a pohoršení, jehož se stávají četní pastýři spoluviníky, třeba nedobrovolnými.

Může biskup tolerovat, aby v jeho semináři byli heretici, ano heretici, kterým svěřuje tak delikátní úkol, jako je formovat duše budoucích kněží?

Copak biskupové nevědí, že pravda je láska, a Pravda a Láska jsem Já, zatímco hereze a bludy přicházejí ze zcela jiného pramene?

Pokora a chudoba

Synu, pověz to také biskupům, že žádám, aby Mě následovali na cestě kříže, připomeň jim moji cestu, která začala na zemi v nekonečné pokoře a chudobě.

Byl jsem na zemi Chudý mezi chudými: Je to možno říct o mnoha biskupech?

Dalším nebezpečím pro biskupy je domýšlivost. Ani můj Náměstek není chráněn před hříchem.

Mému Náměstkovi byla darována neomylnost jako učitelé národů, jako správci mé nauky. Ale jednotliví biskupové nejsou neomylní, jen ve spojení s mým Náměstkem mají spoluúčast na jeho daru. Na to mnozí biskupové zapomněli, dokonce i kardinálové, a působí tak velké utrpení mému mystickému Tělu. ▶

Křesťanská víra (3)

► Moje cesta byla poznamenaná na utrpením.

Ten kříž, který nosí na hruď, se stává pokrytectvím, jestliže ho nejdříve nenesou na svých bedrech.

Moje cesta, jak jsem řekl, byla poznamenaná chudobou. S jakou odvahou může biskup spát ve své pohodlné rezidenci, někdy luxusní, když přitom ví, že některým jeho kněžím schází i věci nezbytné?

Synu, kdyby bylo vidět všechny nespravedlnosti! Kolik je to ran pro mé mystické Tělo!

Toto poselství vyvolá reakce a budou je odmítat ti, kteří nemají odvahu nastoupit pokorně mou cestu, prostou a jasnou, ale Já říkám a potvrzuji, že v mé Církvi jsou dobří a svatí biskupové, k nimž se obrací všechna dobrotivost mého milosrdného Srdce.

Ale to nestačí. Žádám, aby byli dobří všichni nástupci mých apoštolů, aby byli dokonce svatí silnou svatostí. Hrdinskou, velkodušnou a odvážnou. Pokud tomu tak není, jak mohou bránit své stádo před dravými vlky?

Biskup je vlajkonoš: musí jít v čele všech. Jak bych mohl mlčet k velkým zanedbáním ze strany mnoha biskupů právě v této záležitosti?

Nikomu, ani prostým křesťanům, tím méně kněžím a ještě více biskupům přece nesmí unikat skutečnost strašného zpusťování, jaké působí Satan a všechny mocnosti zla, když chystají léčky, napadají, infikují a ovládají vykoupené duše. Satan vtělný do vražedného materialismu nejen zatemnil víru, ale udusil ji v desítkách milionů duší v křesťanském i nekřesťanském světě.

Nyní si musí být všichni vědomi, že k vítězství v tomto boji nejsou nic platné vnější iniciativy, nýbrž jen ty, které jsem dal svým slovem a svým příkladem.

Boj proti Satanovi

A v této záležitosti, můj synu, opakuji biskupům to, co jsem řekl kněžím: že v mrhání

5. Jednáme rozumně, když věříme v nauku církve, protože církev vede Duch Svatý a chrání ji před bludy a protože Bůh dodnes stále potvrzuje svými zázraky, že katolická církev učí pravdu.

Kristus řekl apoštolům před svým nanebevstoupením: *Já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.* (Mt 28,20) A při poslední večeři: *Já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy.* (Jan 14,16) Duch Svatý je stejně jako o prvních Letnicích stále přítomen v domě apoštolů, tj. v církvi.

Až dodnes působí Bůh v církvi zázraky. Nesčetné zázraky se dějí na poutním místě v Lurdech. Některé nejnovější uvádí dr. Boissarie, ředitel lurdské kliniky, v knize *Velká uzdravení v Lurdech*. Rovněž každému blahořečení a svatořečení musí předcházet prokázaný zázrak. Zázrakem jsou neporušené tělesné ostatky světců: například sv. Terezie v karmelitánském klášteře v Albě († 1582), svaté Alžběty v klášteře klarisek v Coimbře v Portugalsku († 1336), sv. Františka Xaverského v Goa v Indii († 1552), sv. Kateřiny Boloňské v Segovii († 1463), sv. Magdaleny de Pazzi ve Florencii († 1607), sv. Kláry z Monte Falcone († 1308), sv. Bernardety Soubirov v Nevers († 1879), jazyk sv. Antonína Paduánského v Padově († 1231), srdce sv. Vincence z Pauly v Lyonu († 1660), krev sv. Januária v Neapoli († 305).

časem a prostředky se setkání a diskuse v mnoha případech změnil v prostředek střetů a rozdělení. Setkávají se, aby diskutovali a jedli, ale zřídka proto, aby se modlili. Satana a mocnosti zla je možno porazit jen modlitbou a postem.

Co jim říkala moje Matka? Její opakované výzvy vyzněly

K tomu přistupují četné eucharistické zázraky z minulosti i současnosti.

6. Katolická víra se týká všech pravd katolické církve.

Jestliže někdo nevěří v jedinou pravdu katolické víry, jeho víra je bezcenná. Neboť kdo přikládá víru některým slovům Ježíše Krista, ale jiným ne, ten vlastně nevěří, že Ježíš Kristus je pravdomluvný Boží Syn, který vede katolickou církev.

Víra takového člověka je stejně bezcenná jako dům, jehož jedna zeď kolísá. Zvon ztrácí zvuk, jakmile se na něm objeví jediná prasklina. Když je nemocný jeden úd, celé tělo je nemocné. Podobně je tomu s vírou. Jestliže někdo odmítá jedinou pravdu, jeho víra je znehodnocena. Jelikož i bludaři si připisují křesťanskou víru, musíme zastávat skutečnost, že plná pravda Kristova je obsažena jen v katolické víře.

I když je třeba přijímat katolickou víru v jejím celku, není pro spásu nezbytné, aby věřící znal podrobně všechno o obsahu víry. Znat musí nezbytně základní pravdy víry. Kdo tyto pravdy nezná a nevyznává, nemůže přijmout křest, ani dostat ve svátosti pokání rozehřešení. Věřící musí znát znění a smysl apoštolského vyznání víry, Boží a církevní příkázání, modlitbu Páně a svátostné prostředky církve. Musí tedy znát a rozumět základům toho, co je obsaženo v katechismu.

(Pokračování)

Dienst am Glauben 4/2011

Překlad -lš-

do prázdna s jednou výjimkou: jejich přílišná opatrnost se změnila v těžkou nerozvážnost.

Je třeba, aby tyto zásahy mé Matky byly přijímány s větší pozorností a péčí a nikoliv s předsudky a obavami.

Vracím se k obvinění z těžkého opomenutí, které přičítám biskupům a s nimi mnoha

kněžím, že nepoužili starých prostředků víry a pravé moudrosti, aby omezili a přímo zmařili síly zla.

Neřešil se ústřední a základní problém, boj proti silám zla. Jinými slovy: pro Satana a jeho legie se boj stal hračkou, protože se ocitli před protivníkem, který je duchovně odzbrojený.

Je málo těch, kteří činí pokání, kteří se modlí tak, jak je třeba se modlit.

Vnitřní a vnější umrtvování, pokání, ale kdo v tom dnes cvičí vojáky, mé biřmovance, v přípravě na tento boj?

Vždyť tu není ani odvaha říct, že existuje Nepřítel, že tento Nepřítel je ta nejstrašnější skutečnost, že proti tomuto Nepříteli platí zvláštní zbraň, např. růženec. Růženec je i dnes strašná zbraň.

Je těžkým opomenutím, že biskupové a kněží včas nepodporovali bratrstva Nejsvětější svátosti, růžence. Zbožná sdružení a instituce dokázaly v minulosti eliminovat ničivé akce Satana v duších.

Satana je možno porazit jen těmi zbraněmi, které jsem používal a předal apoštolům.

Duchovní modernizace

Který velitel v obraně i útoku nepoužívá ty nejmodernější zbraně? V mé Církvi se tak neděje. Myslím na duchovní zbraně.

Nelze už ztrácet čas. Je třeba zajistit, formovat, podněcovat v každé farnosti modlitební skupiny.

Pastýři duší ať se neutápějí v neužitečných diskusích a poradách. Ať shromáždí kolem sebe kněze a s nimi podniknou potřebná opatření.

Opakuji: Je to naléhavé; ať si to uvědomí ti, kteří zaslepeni svou nerozumností nevěří v Boží Spravedlnost.

Žehnám ti, můj synu. Neboj se, zasej semeno a obětuj své utrpení, aby aspoň jeho část padla na úrodnou půdu.

(Pokračování)

Překlad -lš-

Kašpar Bertoni, světec pro dnešní dobu (4)

Antiklerikalismus

Hraniční město Verona rozdělené mezi Francouze a Rakusy nepoznalo dlouhá léta míru. Za stálých válek jím ustavičně procházela vojska. Přícházelo stále více zraněných z různých front. Porážka knížete Evžena 6. dubna 1809 dávala tušit postup celé francouzské armády. Rok předtím Napoleonova armáda pod velením generála Mollise okupovala část papežského státu a odvezla papeže Pia VII. do zajetí v Savoně. Antiklerikalismus, který měl kořeny v osvěcenských a revolučních ideách, se šířil mezi aristokraty ve městě. Napoleonovy úspěchy jako by potvrzovaly platnost těchto nových nauk.

Zvláštní dohled

Oratoře zažily již v květnu v roce 1807 strohé omezení, když italská vláda vydala dekret, který v celém království zakazoval *bratrstva, kongregace a všechna náboženská sdružení laiků*.

Bertoni musel zrušit všechny formy vnější organizace a pokračovat v činnosti jen na půdě farností, a to také proto, že byl osobně sledován zvláštním úředníkem policie Alessandrem Torrim, který nešetřil „podezíráním, hrozbami a známkami sledování ve dne v noci, zaměřeného hlavně proti Kašparu Bertoni“.

Omezení činnosti v oratořích mu umožnilo větší účast v péči o nemocné a zraněné, kteří přicházeli do města. Nemocnice tehdy byly nedostačující a nemohly přijmout rostoucí počet pacientů. Kláštery a kostely tedy otevíraly brány a přijímaly potřebné. Don Kašpar, který znal dobře francouzsky, se dal k dispozici *Bratrstvu ošetřovatelů*.

Zkušenosti se zraněnými mu sugerovaly výmluvný obraz, který zaznamenal ve svém „Soukromém památníku“: *Současný svět je velká nemocnice chorých: všichni si stěžují, ale nikdo se neléčí,*

i když lékařství je k dispozici. To, co je třeba, se buď nedělá, nebo se to dělá špatně.

Dne 16. února 1809 si zapsal: *Bůh nás nebude soudit podle zásad světa, ani podle názorů liberálních teologů, ale podle evangelia.*

Počátkem roku 1810 ho zranil velký rodinný smutek. Během několika týdnů se prudce zhoršil zdravotní stav matky, která trpěla vodnatelností plic. Syn, který vždy projevoval matce svou synovskou lásku, trávil mnoho chvil u lůžka nemocné. V posledních letech byl také jejím zpovědníkem. Posloužil jí svátostmi umírajících a posiloval ji ve víře. Paní Brunora Ravelli zemřela pokojně v 7.30 hod. 6. února 1810.

Rozdělená církev

Po smrti matky se don Kašpar rozhodl, že bude žít u její sestry Rosy Ravelli, manželky Giuseppa Scudelliniho, v paláci Rizzarda na pravém břehu Adige. Mnoho věcí se v jeho životě změnilo, také kvůli politickým událostem, které tehdy vzrušovaly celou Itálii.

Napoleon vydal 25. dubna 1810 dekret o zrušení všech mužských a ženských řeholních řádů. Byla to krutá rána pro církev. Nejživotnější síly církve tak měly být přinuceny, aby se podrobily vůli císaře.

Vzniklo z toho mnoho nebezpečných situací. Uvnitř samotné církve docházelo k rozštěpením a neshodám. Kardinálové se dělili na rudé a černé podle toho, zda se připojili k papeži nebo k císaři. Kněze začala více zajímat kariéra a hromadění majetku než pastore. Mezi věřícími se šířila nevěra a špatné mravy. Stále naléhavější se stala hluboká obnova, která musela vzejít z nitra církve.

Seminář v ohrožení

Verona nebyla těchto nebezpečí uchráněna: 26. ledna 1809 vydal biskup Liruti pastýřský list, který zakazoval kněžím

„maškarní bály, návštěvu divadla, komedií a plesů“, a to pod trestem bezprostředního zákazu výkonu kněžské služby.

V ohrožení se ocitl život semináře, kde působil velmi špatný prorektor Giuseppe Velli, který musel být odstraněn za příspěvní policie. Pater Cesare Bresciani napsal: „Nedalo se říct, že by to byl seminář kázně a spravedlnosti, nýbrž spíše směs zkažených mravů a nepořádku.“ Umíme si představit, v jaké situaci se nacházeli klerici a jak otevřené zde byly rány způsobené osvěcencstvím. Biskup se začal ohlížet po donu Kašparovi.

Počátkem května roku 1810 si Mons. Liruti promluvil s P. Bertoni a navrhl mu, že svěří jeho moudrosti duchovní vedení seminaristů. Náš světec se několikrát pokusil poukázat na těžkosti a nedostatky své osoby pro tak delikátní úřad, ale biskup byl připraven na takové překážky.

Duchovní vůdce

Svůj nový úřad zahájil don Kašpar duchovními cvičeními v září 1810. Přítomno bylo 143 interních a 25 externích studentů; z nich 60 studovalo teologii. Exercií využil i několik kněží, aby obnovili svého ducha.

Bertoni nevybíravými slovy odsoudil závažnou situaci a svěťácký život církevních představitelů, jejich frivolnost a nevázanost. Byla zde ještě další znepokojující věc: někteří příslušníci kléru si zvykli „žebrot o pomoc a ochranu u bohatých a mocných za cenu ponižující servility“. Don Kašpar, který modlitbou dosáhl hlubokého a neobyčejného spojení s Bohem, nešetřil výtkami těm, kteří nebyli schopni svůj čas věnovat Bohu.

„Klerici se věnovali studiu, nikoliv však modlitbě. Velmi málo bylo těch, kteří v těch dnech opravdu rozjímal, a ti ostatní si tropili žerty z těch, kteří brali tyto exercicie vážně.“

Bůh nás nebude soudit podle zásad světa, ani podle názorů liberálních teologů, ale podle evangelia.

Sv. Kašpar Bertoni

Tuto duchovní službu vykonával Bertoni v semináři několik let. Kromě zpovídání a osobních rozhovorů vedl každou neděli ráno v semináři meditaci.

Jeden jeho duchovní syn, otec Bragato, napsal: „Víte, že náš ctihodný otec Kašpar mnoho let konal na dobré ráno v neděli meditaci pro všechny kleriky v semináři. Přicházel do semináře již v sobotu večer. Měl tam připravený pokoj s lůžkem vedle kaple. Jednou jsem byl pozván, abychom ho doprovodili spolu s donem Gramegem. Kolem 9 večer jsme odcházeli do semináře. Cestou jsme mohli pohodlně vykonat společně večerní modlitby. Když jsme přišli do semináře a vstoupili do pokoje dona Kašpara, po krátkém hovoru nás don Kašpar požádal, abychom si šli lehnout. Pomodlil se žalm *V pokoji ulehnu a klidně usnu* (Ž 4,9) a krátce nám vysvětlil tato slova velmi moudrým a zasvěceným způsobem. Pak vzal lampu a odešel na kůr sousední kaple, aby před Nejsvětější svátostí rozjímal o tom, co chtěl ráno říct klerikům. Odešel z pokoje v 10 hodin a nevím, zda se tam vůbec vrátil. Oddali jsme se blaženému spánku, a když jsme ráno vstali, našli jsme ho v kapli. To byl zřejmě jeho obyčej každou sobotu večer.“

Obnova v semináři nebyl lehký úkol. Vyžadovala mnoho námahy, modliteb a také útěchy. V roce 1815 mohl historik Sommacampagna napsat: „Tento seminář je spíše klášterem mnichů než mladých kleriků.“ Tak z něho vyzařoval řád, kázeň a vznesené evangelijní rady.

(Pokračování)

Z www.stimmatini.it
přeložil IŠ

Papež Pavel VI. položil 14. ledna 1967 švýcarskému kardinálovi Charlesi Journetovi otázku: „Jaký je stav Církve?“ – „Tragický, Vaše Svatosti,“ odpověděl teolog, filosof a účastník 2. vatikánského koncilu, důvěrný přítel Pavla VI.

Bylo to něco více než rok po skončení koncilu. Kardinál i papež byli šokováni vydáním „Hollandského katechismu“, který vyšel v roce 1966 s církevním schválením a o kterém prohlásila komise kardinálů, do které patřil i Journet, že se „vnitř Církve zaměnila pravověrnost za jinou a na místo tradiční pravověrnosti postavila ortodoxii moderní“.

Církev žila jako v opojení po velké hostině bezprostředně po skončené slavnosti, po velkých slovech a neupřesněných nadějích na blíže neurčenou budoucnost. Účastníci a přihlížející hosté slavnosti se rozjeli. Měl se rozšířit duch slavnosti, ale objevila se kocovina. Nastoupilo spiknutí „ducha koncilu“. Dějiny byly vykládány, popisovány a opisovány novými prostředky. Po slavnosti se zdálo, že všechno, co bylo „předtím“, musí být odstraněno. To, co Benedikt XVI. označil v roce 2005 jako „hermeneutiku zlomu“, která se staví proti pravdě a kontinuitě církevní nauky, to se nyní stalo pravidlem a přímo novou cestou církve.

V jednom okamžiku, kdy si i sama moderna začala uvědomovat krizi, do které upadla, v době pokročilé nadvlády relativistického a pozitivistického obrazu světa, který vyhlásil svou svrchovanost, právě v této době zlomu a rozředění hodnot, měla se Církev vydat na cestu modernosti a „přizpůsobit se dnešku“. Výsledkem byla nejistota věřících, oslabení nauky, ztráta prázdků víry, ve kterém by mohla být zakotvena. Církev, kterou Kristus postavil na skále, kterou je Petr, Církev, která měla v nauce papeže pevnou oporu, měla se nyní bez této opory obejít.

Dar Benedikta XVI.

*Cesta k obrácení: Krédo, liturgie, katechismus –
conversi ad Dominum (obrácení k Pánu)*

Víra upadla do oblasti radikálního subjektivismu. Věřit se rovnalo „být zasažen“ vnitřními city. Subjektivní zvlnění se stalo rezonanční půdou, východiskem, podle kterého byla koncipována víra a její obsah. Tato subjektivnost byla označena za místo „aktivní účasti“ na církevním životě a uskutečňovala se v kolektivní formě podle skupinových zájmů. Pojem objektivního a veřejného základu víry se vytratil ze zorného pole, uznání hierarchické struktury se rozdrobilo, částečně o něm stáli u tohoto modernizačního hnutí, vůbec neodporovali tomu, co se stále více podobalo vnitřnímu odpadu.

Papež Pavel VI. se pokusil „Rokem víry 1967“, vyhlášeným u příležitosti 1900. výročí mučednické smrti apoštolů Petra a Pavla, především svým „Krédem Božího lidu“ jako aktem nejvyšší autority Petrova nástupce zabránit prolomení hráze. Ale především v německém prostoru se tomuto „Symbolu“ nedostalo ani sluchu, ani rozšíření. Papež Pavel VI. měl v úmyslu dát katolické víře pevný kompas, když viděl vzestup krize víry podporovaný mocným působením ďábelských sil. Mlze Satana, kterou viděl vnikat do Církve jako dým, mělo být postaveno do cesty světlo majáku pravdy. Byly totiž ve hře hlavní pilíře katolických dogmat a katolické víry.

Pravda, která měla osvobodit, se stala předmětem nekonečných diskusí, které vycházejí pouze ze zbožštění konečných lidských dimenzí a sebepojětí člověka. Víra v tělesné zmrtvýchvstání a prázdný hrob, dědičný hřích a obětní charakter mše svatě, reálnou přítomnost Ježíše Krista v Eucharistii, stvoření světa z ničeho, primát papeže, panenství Matky Boží a její

tělesné nanebevzetí – to všechno se jeví jako ztracené v subjektivní zvláštnosti. Teologické fakulty nechápou, že pravá moderna nespočívá v přizpůsobení nauky skeptickému světu, nýbrž v hlubším hledání kořenů.

Joseph Ratzinger ve svém „Úvodu ke křesťanství“ vyzývá ještě před vyhlášením slavnostního Kréda Pavla VI. k obnově křesťanského vědomí (při čemž byl tehdy takřka osamělý): Jestliže křesťané nezačnou u vyznání víry, pak je křesťanství zfalšováno na zbožnou deklamaci přesvědčení, ztrácí však veškerou možnost slyšet rozumně zdůvodněný nárok na pravdu. Toto vzrušující „Věřím“ spočívá pro Ratzingera v tom, přijmout je s tělem i krví, přivést člověka k nezbytnosti obrácení, vytrhnout ho z jeho relativistických a subjektivních, ale chudých jistot a předat mu kosmický dech Církve a dějin styků Boha s člověkem.

Již v oněch letech bylo skrze nauku Pavla VI. a onoho Ratzingera zřejmé, že to, co je nezbytné, není „lidštější“ Církev, nýbrž „božštější“ Církev. Církev není park pro volný čas ani rekreační prostředí. Církev také není možno redukovat na etickou agenturu, neboť křesťanství není morální nauka, nýbrž má také morální nauku. Církevní bytí se nesmí zvrhnout v aktivismus, ve kterém centrum tvoří malé myšlení jednotlivce. Neboť „Kristus se neodebral do nebe a nezařekl zde na zemi malou skupinu přívrženců, aby dále »šířili« jeho věc“, říká Benedikt XVI. „Církev není spolek, který chce prosadit nějakou věc. Jde jí o více než o věc. Jde jí o osobu Ježíše Krista, který i jako Zmrtvýchvstalý zůstal v lidském těle.“

Církev je okno, ze kterého vane v dějinách na svět Boží dech. A tomuto oknu hrozí, že bude zatemněno kvůli banalitě

křesťanů a jejich pastýřů, kteří se domnívají, že právě toto božské jakožto božské není použitelné a musí se šířit jen to lidské. Ale jen „více božská“ Církev je princip a základ a může být místem pro obnovu víry. Všechno ostatní je sebeklam. Sekulární svět nepotřebuje křesťanskou morálku, jestliže víra jako její základ je libovolně volitelná. Je mnoho jiných morálních systémů, které fungují podobně dobře a přizpůsobují se kolotoči relativních okolností. Tak se stává sekularizovaná křesťanská morálka pouze iracionálním nástrojem k vyjádření víceméně dobrých citů. Ztrácí se prostě v pluralitě názorů, neboť i sebe představuje právě jako jeden z takových názorů.

Církev, která se domnívá, že její jednání mohou určovat zvenčí vnesené konflikty, a tyto konflikty použije jako „bitevní pole“ o svou vlastní identitu, zbloudila a ztrácí se. Dramatičnost Církve spočívá v tom, že musí být opět schopna klást pravé a jediné otázky víry: otázku o Bohu, hlásání Božího království. Každý křesťan se musí naučit ustoupit ze svého Já a udělat místo Kristu, aby On stanul uprostřed.

Děláme to? Dělají to pastýři? Dělá to klérus nebo „angažovaní laici“? (Autor, německý teolog, naráží na jednu z mnoha vnitřních organizací německé církve. – poznámka redakce) Není na čase uzнат nelogičnost slova „angažovaný laik“ a vidět, že je křesťanem, který věří ve zmrtvýchvstalého Krista a prožívá Boží přikázání jako vnitřní strukturu své svobody pod vedením učitelského úřadu papeže? Křesťanství je „nepředstavitelné“: Bůh nezbavil svého Syna lidství. Boží Syn jako Bůh a člověk je stejné podstaty s Otcem. Lidské je zbožštěno a všichni jiní bozi jsou mrtví. Proč byla degradována na banalitu přikázání nepředstavitelná myšlenka křesťanství, které právě pro svou nepředstavitelnost je nejvyšším srdcem bytí člověka a lidstva? Jak mohl

vzniknout názor, že myšlenka na poslední věci člověka, která se objevuje stále znovu jako centrum starosti člověka, se stala takovým pohoršením, že má být všemi prostředky zlikvidována?

V moderně, která svůj zúžený pojem rozumu povýšila na bohyni, a stejně tak ve „zdnešněném“ křesťanství zjišťujeme přítomnost dvou omylů, ze kterých vyplývají další omyly. Předně moderní společnost západního světa vylučuje ze svého horizontu myšlenku na to, že Bůh pečuje o svět; dále člověk i přesto, že pocítuje potřebu vykoupení, uskutečňuje svou do sebe zamilovanou představu „přebujelého Já“.

Pontifikát Benedikta XVI. je v Církvi pontifikátem, kdy propuká pravá obnova. Benedikt XVI. dodává kyslík, čistý církevní kyslík, který zásobuje každou buňku v těle Církve energií. Kdyby to bylo všude uznáno ve svém plném smyslu, kráse, odvaze a hloubce, získala by právě Církve v německém prostoru místo veškeré rétoriky a slovních vyznání jedinečnou šanci překročit svůj vlastní stín, vystoupit z bažiny svých zvyklostí a položit si zásadní otázku: „Co vlastně chci?“

Jistě, Církve je dnes bohatá (*Jde o Německo. – poznámka redakce*), nikdy nebyly kostely a fary tak profesionálně zrestaurovány a vyzdobeny jako dnes. Současně však nikdy nebyly tak prázdné jako dnes, protože se zdá, že nejsou po ruce zdroje, z nichž se sytí pravý život. „Pravá rozumnost se neřídí velkým počtem přítakávajících, nýbrž tím, jak je lidský rozum transparentní pro stvořitelství rozum a přechází od sebenaslouchání k prameni veškeré naší rozumnosti,“ jak říká Benedikt XVI. Jak často je toto sebenaslouchání navíc zahlušeno křikem? Jak často je to nepohodlné, co slyšíme, uloženo do uklidňující odkládací škatule, kde se všechny výklady tak smíchají, že se skutečně vše může změnit i ve svůj opak.

Nikoliv Koncil je viněn, nýbrž ti lidé, kteří z Koncilu dělají mýtus. Koncil spočívá ve svém uskutečňování, ve svých dějinách, ve svých textech. Když se tyto texty nestudují, stávají se samy modlou. Samo zapřísahání se „plody 2. vatikánského koncilu“ je nedostačující a nemůže se vyhnout podezření ze zrakového přeludu. Nikoliv Koncil je předmětem diskuse, ale právě ono množství často pochybných „plodů“.

Jak je možné, že obsah toho, co je to katolík, je stále více ztožňován s nezávazným pohledem návštěvníků „Katholiken-tagu“, kteří jsou spíše ukázkou zpanštělé a zpozděné kultury? Křesťanství spočívá v obrácení, ve schopnosti očistění. Pravda se musí křesťanu jevit tak velká, že je ochoten pro ni obětovat kompromisy a pocity blahobytu a nezávaznosti.

Pravda (víry) spočívá v zakoušení skutečnosti, že jsme hlubokou láskou milováni jednou Osobou, Synem Božím, který „ačkoliv má božskou přirozenost... sám sebe se zřekl vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí“ (Flp 2,6-7). Dochází přitom ke sporu, k pronásledování a k utrpení, protože pravda a lež se nesnesou. Člověk, který žije z pravdy, musí trpět jako služebník a spolupracovník pravdy. To nepřipouští letargii. To nás vyzývá, abychom s letargií skončili a všemi prostředky ji vyhladili.

Vydáním motu proprio *Summorum Pontificum* o liberalizaci tzv. tridentské liturgie připravil

Benedikt XVI. Církvi dar, velký první dar. Bylo přitom zdůrazněno zvláštní místo, kde se stvořitelství Logos daruje člověku, tzn. byla tím mimořádným způsobem zdůrazněna Eucharistie. Jedním ze zvláštních záměrů papeže bylo dát důležitý impuls k liturgické obnově. Obě formy římského ritu, „mimořádná“ a „řádá“, se mají vzájemně obohacovat.

O to více zůstává nepochopitelná zčásti vehementně negativní reakce mnoha biskupů. Vzniká dojem, jako bychom byli diváky mystifikace, která jediné udivuje. Celá desetiletí byl mlčky dáván prostor i extrémním formám zneužívání liturgie. Zneužití už není dnes možno skrývat. V době celosvětové internetové sítě se to hemží doklady obrazem dokumentovanými o tom, co se dříve zametalo pod stůl a označovalo za „přehánění“. Znesvěcující žerty i ze zapadlé farnosti jsou dnes viditelné pro celý svět.

„Mešní oběť“ se stala „farní hostinou“, posvátnost dění, posvátnost reálné přítomného Krista zapadla do pozadí. Stále více se zapomíná, že Eucharistie není hostina s přáteli, a to tím spíše ne v době, kdy přesycená společnost ztratila smysl pro „hostinu“ a hostina přechází do žranice. Božské bylo deklasováno na lidské dimenze. Boží lid, místo aby veden knězem pozvedl svůj pohled k světlu Slunce, kterým je Kristus, rozhlíží se po společnosti shromážděné kolem stolu (a vidí přitom leccos, co by zpravidla vidět nechtěl).

Absurdně dochází k tomu, že klerikalismus nebyl nikdy tak velký jako nyní, kdy „Protagonistou“ není Ten, který stojí v čele procesí věřících, nýbrž kněz, který vede své představení klerikalizovaných laiků: Církve, která uvnitř debatuje o svých strukturách, zapomíná přitom, že není žádným spolkem ani sociální konstrukcí jako jiné spolky. „Sacrum“ (*posvátno*) zmizelo za slovy, která dokonce vycházejí z úst těch, jejichž teologické studium se pro ně stalo vedlejší hodnotou. Proces zlidšťování nezná mezí. Ten Svätý, jehož smrt roztrhla chrámovou oponu, se stává symbolem, ale čeho? Například toho, že krátce předtím, než se zcela daruje lidem, tyto lidé pobíhají po kostele, aby jeden druhému potřásli rukou. Je to Církve toho, který se za spásu lidí obětoval na kříži? Může se tato oběť odbyť lehkým úsměvem a bezmyšlenkovitě vyslovenými slovy?

Čím vlastně tak odstrašuje „starý ritus“? Tím, že si křesťan uvědomuje, že se musí před nepochopitelnou událostí na oltáři ponořit do mlčení? Že si uvědomuje vnitřní protiklad, když svými holými rukama bere Kristovo Tělo, přičemž cítí vnitřní pobouření, kdyby se někdo dotkl jeho auta nebo trička, které mu podepsala popstar?

Otázka na otázku. Je však nutno je položit. Protože je zřejmá alternativa, která spočívá v „kontinuitě nauky“. Je nutno ji jediné chtít a poznat znamení časů a neschovávat se za starým harampádím a ideologiemi vzdálenými od skutečnosti, které od šedesátých a sedmdesátých let stále zabírají místo pravdě a pravé svobodě, a přitom jsou tak nekonečně staré a nudné.

Rozhled – výhled – nový dech. Papež Benedikt neúnavně usiluje, aby je zpřístupnil a učinil slovem uchopitelné. Je třeba jen trochu prohlédnout a zbavit se svazující malosti, nepodložených „přesvědčení“ a hesel. Benedikt XVI. přináší znamení

► s velkou silou sdílnosti. Papež slaví liturgii, neboť liturgie papeže musí být podle Benedikta XVI. vzorem pro celou církev. Liturgická katecheze papeže je pro všechny viditelná a měla by být vzorem par excellence. Začít od malých změn s velkým významem: kříž na oltáři je opět středem, ke kterému vzhlíží kněz i obec věřících, když se děje to nejposvátnější. Právě když papež přináší mešní oběť za lidstvo, ztrácí se za Veleknězem, k němuž se upíná srdce všech.

Liturgie je účast na setkání křesťanů s Otcem ve společenství Církve. Tak ukazuje papež světu, že ten, kdo slaví liturgii, obléká si Krista jako oděv, neboť „toto je skutečně vnitřní pojem tajemství víry, je to shrnující vrchol naší víry. Víra Církve je ve skutečnosti eucharistická víra a živí ji zvláštním způsobem eucharistická hostina. Víra a svátosti jsou dva vzájemně se doplňující aspekty církevního života. Probouzena hlásáním Božího slova, živí se a roste víra v milostiplném setkávání se zmrtvýchvstalým Pánem, které se uskutečňuje ve svátostech: »Víra se projevuje v ritu a ritus posiluje a upevňuje víru.« (Sacramentum caritatis 6) Všechno ostatní je špatné divadlo.

Stojí před námi Rok víry. Nová šance, nový dar Kristova Náměstka bratřím, který musí posilovat ve víře. V motu proprio *Porta fidei* vyslal Benedikt XVI. artikulovaný itinerář. Jako v roce 1968 v „Úvodu do křesťanství“ je Krédo výchozím bodem, středem, cílem cesty, je cestou k obrácení. Důležitým nástrojem pro tuto cestu je Katechismus. Tím Benedikt XVI. jednoznačně ukazuje, co chce, a jak chce pobídnout církev k nové svátosti. Pravda není k dispozici jako výsledek demokratické debaty. Pravda je dosažitelná vírou, bez výhrad, „*conversi ad Dominum*“ – tváří v tvář Pánu.

Kath-net 18. října 2011
Překlad -lš-

Služebnice Boží Gabriela Terezie Borgarino (2)

Po více než dvou staletích od prvních zjevení lásky Ježíšova Srdce svaté Markétě Marii Alacoque (1647-1690), sestře řádu Navštívení ve Francii, zjevilo se Ježíšovo Srdce znovu v celém svém jasu a vylilo svou nesmírnou lásku na sestru Gabrielu Borgarino z kongregace Sester lásky, která prožila svůj život mezi sporákem a pokornými službami nemocným.

V roce 1915 se stal zpovědníkem sester v Luganu farář katedrály Mons. Emilio Poretti a s jeho příchodem a péčí o stavbu chrámu Božského Srdce skončila „temná noc“ sestry Gabriely, které se vrátila útěcha a vědomí, jak velká je božská láska k ní i k lidstvu. Jak líčí sama sestra ve svém tajném deníku, v měsíci červnu 1919 během mše svaté v chrámě Madonnetty po svatém přijímání cítila přítomnost Nejsvětějšího Srdce, které jí dávalo pokyny k účtě k Božskému Srdci. Místo trnové koruny bylo obklopené růžemi jakoby uprostřed velkého bílého prostěradla a Ježíš jí říkal: *Toto je ozdoba mého Božského Srdce. Chci, abys sestavila korunku, která bude připomínat 33 let mého pozemského života. Těch červených růží je 33. Pět bílých znamená mých pět ran, ve kterých najdou hříšníci odpuštění a věčnou spásu.*

Na radu zpovědníka pokračovala sestra Gabriela ve své službě v kuchyni a nikomu nic neříkala. Pokud by Ježíš ještě něco chtěl, měl jasně vyjádřit svou vůli. Zpovědník jí uložil, aby všechny své zážitky zapisovala svou primitivní italštinou.

Pán Ježíš dále navštěvoval sestru Gabrielu a sdělil jí, jak se modlit korunku. V přestávkách se má říci střelná modlitba: *Ó můj poklade, dej mi své krásné Srdce!* Korunka měla začít a skončit modlitbou: *Ježíši, plný horoucí lásky, kéž bych tě nikdy nebyla urazila; můj drahý dobrý Ježíši, s tvou milostí tě již nikdy nechci urazit.* To platí v Lombardii a kantonu Ticino jako úkon lítosti.

Ježíš tak chtěl svěřit rodině svatého Vincence posláním modlit se a obětovat zvláštním způsobem za dva druhy lidí: nevěrné kněze a řeholníky a za obrácení zednářů, nepřátel Církve. Co jsou to nevěrní kněží, to si sestra Gabriela neuměla ani představit. Pokud jde o zednáře, věděla jen, že jsou to zlí lidé, které však Ježíš něžně miluje a které volá k obrácení. Svým způsobem byla na to připravena, když viděla obrácení jednoho bývalého kněze a jednoho zednářského mistra v době epidemie španělské chřipky. Podporována zpovědníkem Mons. Porettem, obětuje se Ježíši, aby mohla plnit tento úkol. Napsala představeným: *Ježíš touží, abychom v komunitě přinášeli úkony lásky, i maličké, s pravým úmyslem a z čisté lásky k Bohu. Ty způsobí mnoho dobrého a připraví radost Božskému Srdci.*

Kromě toho ji Ježíš požádal, aby sama šla a druhým pomáhala jít „malou cestou lásky“, která spočívá v tom, projevovat v četných každodenních situacích vůči spolusestrám i chudým lásku ke Kristu pozorností a péčí o všechny a ve všem.

V listopadu roku 1919, zřejmě v rámci normálních změn v kongregaci, byla sestra Gabriela přemístěna z Lugana do Grugliaska (Turín) k domu svatého Josefa, útulku pro staré nemocné sestry, aby zde sloužila v kuchyni a současně pečovala o nemocné. Po tomto přemístění se se všim svěřila matce představené.

Ale důvěrná sdělení pokračovala i v Grugliasku nejen pokyny, ale také viděními. Tak

Gabriela Terezie Borgarino

25. června 1920 během svátostného požehnání neviděla Hostii, ale na jejím místě Ježíšovo Srdce obklopené bílými růžemi. Viděla Ježíše jako mládence neobyčejné krásy. *Rozmlouvala jsem s Ježíšem v meditaci a zakoušela jsem sladkost ráje, když přišla jedna sestra a zavolala mne, abych šla obsloužit sestry, které přijely z Turína.* Jaká byla její spokojenost, když se vrátila a viděla Ježíše, který nalevo od oltáře v kapli na ni čekal, když kvůli poslušnosti musela přerušit svou obvyklou adoraci. Řekl jí: *Protože jsi odešla z poslušnosti, čekal jsem zde na tebe z lásky.*

Mezitím Mons. Poretti a Mons. Lanfranchi dali 1927 se schválením kardinála Gambi, arcibiskupa v Turíně, vytisknout tisíce obrázků s Božským Srdcem obklopeným bílými růžemi a s Korunkou. Ale v březnu 1928 Posvátné officium tisk zakázalo k velké lítosti sestry Gabriely, která se nicméně i s oběma kněžimi poslušně podrobila.

V mlčení a poslušnosti začíná nové vnitřní mučednictví, které potrvá celý život. Je si jista projevy Pána Ježíše, ale zakouší nejistotu a trýznění. Píše: *Ďábel by chtěl dosáhnout, abych nevěřila v Ježíše, zvláště ne ve svatostánku, a v jeho zjevení, a říká mi, že na všechno to, co jsem z Ježíšovy dobroty viděla, mám zapomenout... Mohla bych pochybovat o své existenci, což je nemožná věc, ale cítím, že Ježíš je můj život... netoužím po ničím jiném, než konat jeho svatou vůli pro spásu duší, hlavně pro úkony, které mi Ježíš svěřil: nevěrné kněze a zednáře.* A modlí se: *Jestliže moje ubohá osoba je na překážku*

těmto zjevením, skryj mě, můj Ježíši, do propasti, jen abych mohla přispět k tvé slávě a k věčné spáse duší. (27. 10. 1932)

Ještě jednou byla přemístěna v červnu 1931 do Luserny San Giovanni (Turín) v diecézi Pinerolo. Měla ošetřovat a obsluhovat nemocné sestry v jídelně. Pak ji svěřili zahradu, kurník a kontrolu přidělených dělníků, kteří prováděli různé údržbářské práce. I zde pokračovala zjevení Božského Srdce. Protože si byla jista, že to nejsou iluze, žádala představené v Luganě, ale setkala se se skepticismem a podezřením z fantazírování.

Už se nikdy nevrátí do Lugana. Když jí jednou vizitátorka nabídla, že ji vezme s sebou do Lugana, odpověděla: *Ježíš chce, abych byla jen skrytým kořenem tohoto velkého stromu, a je třeba, abych žila skrytá a v pokoře. Ostatně, jsem jen ubohý nástroj, kterým si Ježíš posluhuje. Netoužím po ničém jiném, než abych ho milovala, sloužila mu a pomáhala při spáse duší.* (4. srpna 1932)

V Luserně došlo 27. září 1936 k třetímu důležitému zjevení Božského Srdce. Ježíš jí řekl: *Věz, že moje Božské Srdce je tak plné lásky, že by se chtělo rozšířit, jako divoký strhující potok. Dej to poznat všem mým tvorům. Udělej všechno, aby ocenili moji božskou Prozřetelnost.*

Naučil ji střelnou modlitbu: *Boží Prozřetelnosti Božského Srdce, bdi nad námi!*

Při jiném vidění jí předal tuto modlitbu na lístku, který jí podal celý zářící, když sestoupil po stupních oltáře a došel až k její lavici. *Řekl mi, abych to napsala, dala požehnat a zdůraznila božská slova, aby všichni pochopili, že pocházejí od Božského Srdce, ...že Boží Prozřetelnost je vlastnost jeho božství, proto je nevyčerpatelná... Ježíš mě ujistil, že v jakékoliv potřebě mravní, duchovní nebo materiální On vše zajistí... Je možno říct, jestliže někomu chybí nějaká ctnost ... opatří mu pokoru, sladkost, odloučenost od věcí tohoto světa... Ježíš všechno zajistí!*

VĚKOVITÝ OLIVOVNÍK

Ve vatikánských zahradách byl zasazen 300–400 let starý olivovník, který věnovala izraelská vláda a organizace Keren Kayemeth Le Israel. Dosud roste tento strom na jednom návrší nedaleko Nazareta. *Kath-net*

Sestra Gabriela napsala střelnou modlitbu na obrázky a lístky a šířila ji, učila ji sestry a osoby, které potkávala. Má ještě obavy po tom, co stalo v Luganu? Ježíš jí ujišťuje: *Bud' klidná, není tu žádná překážka v Církvi, naopak, přeje tomu společná Matka všech tvorů.*

Mezitím se střelným modlitbám opravdu dostalo schválení a začali je šířit, biskup v Luganě jim udělil odpustky 50 dní a od 19. července i kardinál Maurilio Fossati z Turína 300 dní. Bylo natištěno tisíce lístků, které se dostaly k nesčetným osobám. Kdo s důvěrou vyslovuje tuto střelnou modlitbu, získává milosti, uzdravení, obrácení, pokoj.

Postupně se rozšířila pověst o důvěrnici Ježíšova Srdce a mnoho lidí přicházelo do Luserny San Giovanni. Přicházejí sestry, představení seminářů, aby se s ní setkali a požádali ji o modlitbu a o radu ve složitých záležitostech. Sestra Gabriela naslouchá: *Řeknu to Ježíšovi,* odpovídá všem a odzbrojuje je

svou nadpřirozenou prostotou: *Ježíš mi řekl... Ježíš není spokojen... Bud' klidná, Ježíš tě miluje...*

Dne 20. srpna 1939 napsala Mons. Poretimu: *Ježíš mi řekl, abych duchovně vstoupila do svatostánku... Tam žije stejným životem, jaký vedl na zemi: naslouchá, poučuje, těší... Vyprávím Ježíši s láskou o všech svých záležitostech a svých přáních, On mi vypráví o svém trápení, které se snažím napravit, pokud je to možné, aby na to zapomněl... Pokaždé, když mohu udělat něco dobrého nebo poskytnout službu svým drahým sestrám, zakouším velkou spokojenost, protože vím, že to těší Ježíše.*

V roce 1947 sestra Gabriela těžce onemocněla na zhoubnou anémii. Své utrpení skrývala, jak jen mohla. *Všechno to, co Ježíš posílá, není nikdy příliš: chce ti, co chce On.*

Z příkazu představené zapísala sestra Gabriela postupně v denících a v poznámkách všechna vidění, kterých se dostalo prosté kuchařce od Božského Srdce Ježíšova.

LITURGICKÁ ČTENÍ - dokončení ze str. 3

„Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.“ Přistoupil i ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: „Pane, dvě hřivny jsi mi svěřil, hle – další dvě jsem vydělal.“ Pán mu řekl: „Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.“ Přistoupil pak i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: „Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.“ Pán mu odpověděl: „Služebníku špatný a líný! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nesel, a sbíráš, kde jsem nerozsypal? Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárníků a já bych si při návratu vyzvedl i s úrokem, co je moje. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven. Neboť každému, kdo má, bude dáno a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. A tohoto služebníka, který není k ničemu, hoďte ven do temnot. Tam bude pláč a skřipění zubů.““

V roce 1948 začalo její zdraví chřadnout, křečové žíly zdeformovaly její nohy, takže se na nich stěží udržela. Byla odvolána z kuchyně a přidělena do prádelny nemocných sester. 23. prosince pocítila cestou do kaple prudké bolesti v oblasti žaludku a nebyla s to udržet se na nohou. Byla umístěna na ošetřovně a byl u ní zjištěn nádor jater.

O Vánocích 1948 ji na její žádost udělil kněz pomazání nemocných. Devět dní velice trpěla, ale byla plná pokoje a vnitřního spojení s Bohem. Obklopená láskyplnými sestrami a modlitbou celé kongregace, kněží a biskupů, kteří ji znali, opustila tento svět 1. ledna 1949 ve 23.45 hod. ve věku 68 let.

Její rakev byla vystavena dva dny k uctění sestrami a věřícími, kteří přicházeli z celé provincie. Byla pohřbena na malém hřbitově v Luserně. Dříve než ji uložily do holé země, zpívaly sestry střelnou modlitbu, která se všude rozšířila: „Boží Prozřetelnosti Božského Srdce, bdi nad námi!“

Její hrob se stal cílem mnoha poutníků, kteří zde získali na její přímluvu mnoho milostí. 29. května 1959, v desátém výročí její smrti, byly její ostatky za přítomnosti 170 sester Kongregace lásky, 12 kněží a představených kongregace přemístěny do sarkofágu v kapli u zdi zahrady Casa dell'Immaculata v Luserně, kde dosud odpočívá.

Dne 4. ledna 2004 byl uzavřen diecézní proces v Pinerolo a akta byla předána do Říma, kde jedná příslušná kongregace o jejím blahorečení.

Řeholní komunity v nemocnicích, hospicích, věřící v Boves, Fossano, Angeře, Luganu, Grugliasku a Luserně čekají s důvěrou na oficiální uznání hrdiského stupně ctností pokorné kuchařky, dcery Kongregace lásky Gabriely Terezie Borgarino, důvěrné mystičky láskyplného Božského Srdce.

Podle webových stránek kongregace Sester lásky
Překlad -lš

MODLITBA ZA DAR POKOJE - dokončení ze str. 2

bohatství, od vůle a snahy ovládat druhé. Ježíš je králem těch, kteří mají vnitřní svobodu, která umožňuje přemáhat chamtivost, sobectví, které je ve světě, a vědí, že jediným jejich bohatstvím je Bůh. Ježíš je chudým králem mezi chudými, mírným mezi těmi, kteří chtějí být mírní. A tím je králem pokoje: díky moci Boží, která je mocí dobra, mocí lásky. Je králem, který způsobí, že zmizí válečné vozy i jezdci, a který zláme bitevní luky; králem, který skuteční pokoj na kříži spojením země a nebe a budováním bratrských mostů mezi všemi lidmi. Kříž je novým lukem pokoje, znamením a nástrojem smíření, odpuštění, porozumění, znamením toho, že láska je silnější než jakákoli nenávisť, než každý útisk – silnější než smrt: zlo se přemáhá dobrem, láskou.

A to je nové království pokoje, ve kterém je Kristus králem; a je to království, které obsahuje celou zemi. Zachariáš ohlašuje, že tento mírný, pokojný král bude kralovat *od moře k moři, od řeky k řece až na konec světa* (Zach 9,10). Království, které zakládá Kristus, má univerzální dimenze. Horizont tohoto chudého a mírného krále se nekryje s teritoriem, státem, ale jsou jím hranice světa; přes všechny bariéry rasy, jazyka, kultur vytváří společenství, vytváří jednotu. A kde vidíme dnes uskutečnění tohoto vyhlášení? Ve velké síti eucharistických společenství, která se rozprostírá na celé zemi, hlásá opět proroctví Zachariášovo. Je to velká mozaika společenství, ve které se zpřítomňuje oběť lásky tohoto mírného a pokojného krále; je to velká mozaika, která utváří „Ježíšovo království pokoje“ od moře k moři až na konec světa; je to množství „ostrovů pokoje“, které vyznačují mír. On přichází všude, všude je přítomen, v každé skutečnosti, v každé kultuře od velkých měst a jejich paláců

až k malým vesnicím se skromnými příbytky, od mohutných katedrál až k malým kaplím; a v tom, jak vstupují do společenství s Ním, jsou lidé i mezi sebou jediné tělo, překonávají rozdělení, rivalitu, nevraživost. Pán přichází v Eucharistii, aby nás zbavil našeho individualismu, našeho partikularismu, které vylučují ty druhé, aby s námi tvořil jedno tělo, jediné království míru v rozděleném světě.

Ale jak můžeme budovat toto království míru, ve kterém je Kristus králem? Příkaz, který zanechává svým apoštolům a skrze ně i nám, zní: *Jděte a získávejte mi učedníky ze všech národů... a hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání světa.* (Mt 28,19) Jako Ježíš i poslové pokoje jeho království se musí vydat na pochod, musí odpovídat na jeho výzvu. Musí kráčet, ale nikoliv mocí války nebo silou moci. V úryvku evangelia, který jsme slyšeli, Ježíš vysílá sedmdesát dva učedníky na velkou zeň, kterou je svět, vyzývá je, aby prosili Pána žně, aby na jeho žni nechybělo dělníků (srov. Lk 10,1-3); ale neposílá je s mocenskými prostředky, i když je posílá *jako ovce mezi vlky* (v. 3), bez mošny, bez rance a bez sandálů (srov. v. 4). Svatý Jan Zlatoustý v jedné ze svých homilií komentuje: „Dokud

jsme beránci, zvítězíme, i kdybychom byli obklopeni četnými vlky, dokážeme je přemoci. Ale když se staneme vlky, budeme poraženi, protože budeme zbavení pastýřovy pomoci“ (Homilie 33,1: PG 57, 389). Křesťané nikdy nesmí podlehnout pokušení stát se vlky mezi vlky; Kristovo království míru se nešíří ani mocí, ani silou, ani násilím, ale sebedarováním, láskou, která jde do krajnosti, i vůči nepřátelům. Ježíš neporáží svět silou zbraní, ale silou Kříže, který je pravou zárukou vítězství. A to má za následek, že ten, kdo chce být Pánovým učedníkem, od Něho vyslaným, musí být pro Něho připraven také k utrpení a mučednictví, ke ztrátě vlastního života, aby ve světě triumfovalo dobro, láska a pokoj. To je podmínka, abychom mohli opravdu říct: *Pokoj tomuto domu.* (Lk 10,5)

Před bazilikou Svatého Petra jsou dvě velké sochy svatých Petra a Pavla, snadno rozpoznatelné: svatý Petr drží v rukou klíče, svatý Pavel naopak drží v rukou meč. Kdo nezná životní příběh tohoto posledního, mohl by si myslet, že se jedná o velkého dobyvatele, který vedl mocná vojska a mečem si podroboval národy a kmeny, zajišťoval si pověst a bohatství cizí krví. Je tomu však právě naopak: meč,

který drží v rukou, je nástroj, jímž byl Pavel poslán na smrt, s nímž podstoupil mučednictví a prolil svou vlastní krev. Jeho boj nebyl boj násilí, války, nýbrž mučednictví pro Krista. Jeho jedinou zbraní bylo právě hlásání *Ježíše Krista, a to ukřižovaného* (1 Kor 2,2). Jeho kázání nezáleželo v *přemlouváních sloech moudrosti, ale v projevování Ducha a moci* (v. 4). Obětoval svůj život, aby přinášel poselství smíření a pokoje evangelia, předával každému svou energii, aby mu dal zaznít až na konec světa. A v tom byla jeho síla: ne ve vyhledávání poklidného, pohodlného života, vzdáleného od obtíží, od protivenství, ale stravoval se pro evangelium, vydal sám sebe beze zbytku, a tak se stal velkým hlasatelem Kristova míru a smíření. Meč, který drží Pavel v rukou, připomíná také sílu pravdy, která často může zranit, způsobit bolest; apoštol zůstal až do dna věrný této pravdě, sloužil jí, trpěl pro ni, věnoval pro ni celý svůj život. Tato logika platí stejnou měrou i pro nás, chceme-li přinášet království míru, které oznamoval prorok Zachariáš a uskutečnil Kristus: musíme být připraveni svou osobou platit, trpět sami nepochopením, odmítáním, pronásledováním. Není to meč dobyvatele, který buduje pokoj, ale meč trpícího, který umí darovat svůj život.

Draží bratři a sestry, jako křesťané chceme prosit Boha o dar pokoje, chceme Ho prosit, aby nás učinil nástroji svého pokoje ve světě dosud zraněném nenávisť, rozdělením egoismy, válkami, chceme Ho žádat, aby zítřejší setkání v Assisi podpořilo dialog mezi osobami různé náboženské příslušnosti a přineslo paprsek světla schopného osvětlit mysl a srdce všech lidí, aby nevraživost ustoupila odpuštění, rozdělení smíření, nenávisť lásce, násilí mírnosti a ve světě kraloval mír. Amen.

Bollettino Vaticano 26. 10. 2011
Překlad -lš-

KRIZE JE DŮSLEDEK POKLESU PORODNOSTI

Na celém světě protestují lidé proti moci bank a burs. Vrchní vatikánský bankéř Ettore Gotti Tedeschi vidí příčinu krize v morálním rozkladu a poklesu porodnosti. Jak řekl Benedikt XVI. v encyklice *Caritas in veritate*, člověk nemůže být pokládán za inteligentní zvíře, které se těší jen z materiálních věcí. Ztráta vlastní důstojnosti způsobuje řetězovou reakci včetně finanční krize.

KATOLICKÁ CÍRKEV VE ŠPANĚLSKU V ČÍSLECH

Španělská biskupská konference zveřejnila statistiku o situaci v církvi. Ke katolické církvi se hlásí více než tři čtvrtiny všech Španělů, téměř 36 milionů lidí. V zemi je přes 22 000 kostelů, 18 000 farností. Poměrně vysoká je účast španělských duchovních v misiích, kde působí více než 14 000 misionářů, převážně v Latinské Americe. (fides)

Jen ďáblová rezie může vysvětlit absurdní situace současného světa. Jeden křiklavý příklad: Zatímco bohaté země západu se potýkají s nezaměstnaností, která postihuje především mládež, podnikatelé přemísťují své výroby do Asie, kde velice svědomití a přesní pracovníci žijí v takové nouzi, že svou pracovní sílu musí prodávat za pouhý zlomek mzdy, kterou dostává pracovník v bohatých zemích. Podnikatel tak dosahuje velkých zisků, zatímco asijským rodinám výdělek nestačí k výživě a posílají své děti i na taková pracoviště, jako jsou kamenolomy, kde nemají vyhlídku dožít se vyššího věku než 35 let. Granitové náhrobky z Číny na evropských hřbitovech jsou tak ve skutečnosti náhrobky nejen zdejších nebožtíků, ale i ubohých čínských dětí. Ďábově rezii můžeme také připsat výbuchy zcela nevládnutelného násilí a terorismu oprávněně nespokojené mládeže v západních městech.

Návrhy, aby byla zřízena nejvyšší globální banka, která by světové banky kontrolovala, je za stavu současné demoralizace zcela nereálná. Kdo bude tvořit personál této banky? Andělé z nebe? Trvalým dokladem, jak zaslepenost majetkem všechno ovládla, je neporazitelná korupce, která dokáže rozleptat jako dřevomorka celý společenský řád i všechny jeho obranné mechanismy. Propaganda, které jsou lidé trvale vystaveni, nevybízí k poctivosti a svědomitosti, ale prosazuje jako kategorický imperativ, co všechno musíme „mít“, třeba i za cenu neúnosných dluhů. Stejně obtížné jako přiznat se ještě k víře v Boha, je pro naše děti přiznat se, že nemají něco z toho, co přece mají a musí mít všichni. Vlastností těchto časných potěšení a hraček pro dospělé je, že místo uspokojení probouzejí jen nenasytost. Nemůže tomu být jinak, protože naše srdce je nespokojené, dokud nespočine v Bohu. O tom bychom měli být tak hluboce přesvědčeni, abychom na toto téma byli schopni vážně a odpovědně rozmlouvat s našimi dětmi. Změna smýšlení je jedinou cestou k jejich šťastnější budoucnosti.

-lš-

Každý, kdo opravdu nezaujatě uváží celé Ježíšovo poselství i celé jeho dílo, musí uznat, že je to jediné logické a do všech důsledků domyšlené a nejmoudřejší vysvětlení smyslu naší existence. Žádný jiný světonázor se s ním nedá srovnat. Takzvaní religionisté, kteří provádějí srovnávání různých náboženství, by měli mít o tom zcela jasno a měli by v první řadě všechny přesvědčovat, že toto samým Bohem zjevené náboženství nemá mezi ostatními obdoby. Všechno ostatní je politováníhodná deformace a zkomolenina jediné původní pravdy. Katolická víra si své jednoznačné prvenství neprosadila mocensky, ale svým výlučným božským původem i jedinečným obsahem. Dokladem této jedinečnosti a prvenství je také skutečnost, že je již dva tisíce let předmětem největšího pronásledování.

Největším nepřítelem katolické církve je však vnitřní deformace a koruze, pro kterou mnoho jejich ratolestí odumírá. Tato koruze postihla totiž podstatný faktor a zdroj křesťanského života, a tím je katolická rodina, nenahraditelná a nejdůležitější místo evangelizace. Nejvýznamnější cestou k trvalé obnově církve je důsledná obnova křesťanských rodin a manželství. Tzv. moderní společnost, ve které troskotá téměř každé druhé manželství, dokonce prosazuje odklon od této odvěké přirozené instituce ustanovené Stvořitelem pro zachování a rozmnožení lidského rodu. Bůh vybavil právě manželský svazek a rodinu všemi potřebnými přirozenými i nadpřirozenými dary, aby mohla plnit svou prokreativní funkci k blahu celého lidského rodu i svých vlastních členů. Jedině konkrétní příklad křesťanských rodin může vyvrátit všechny pokusy o znevažování rodiny a jejího poslání. Nestačí nám k tomu psychologické poučky o lidském soužití. Ne že by nebyly užitečné, ale to, o co se musíme v první řadě opřít již v přípravě na manželství i v jeho celoživotním prožívání,

jsou ony nadpřirozené skutečnosti a dary, které manželskou dvojici a celou rodinu pozvedají do zvláštního osobního společenství s Bohem. Rodina je Božím zvoleným prostředím a nástrojem jeho stvořitelské činnosti, v němž se obdivuhodně projevuje a usku-

Na slovíčko

tečňuje naše podobnost s Bohem, ke které jsme byli stvořeni.

Právě proto, aby manželská dvojice mohla spolupracovat se Stvořitelem, musí se stát „jedním tělem“. Toto nadpřirozené spojení muže a ženy, sjednocených do jediné bytosti od základu, mění jejich dosavadní způsob života. Jeden i druhý přejímá vědomou spoluúčasť a také odpovědnost za život svého partnera, i ten jeho život, který trvá na věčnost. Bůh se mnou sdílí svou péči o člověka. Přijímá moji ochotu a odevzdává ho do péče mé lásky. Je to jako oněch vzácných 5 denárů, které svěřil hospodář svému služebníkovi, aby je rozmnožil. Co by asi řekl služebníkovi, který by svěřený poklad nejen nezvelebil, ale dokonce prohospodářil nebo zahodil?

Boží obraz, který mají manželé navzájem uskutečňovat, vyjádřil velmi lapidárně svatý Pavel slovy: „Pán mě miloval a za mě se obětoval.“ Ačkoliv je Boží Syn v Otci a sám o sobě nekonečně blažený, jako by na tom neměl dosti, nachází své potěšení v tom, jak se z lásky zcela nezištně daruje člověku. Ani pro nás neexistuje vyšší stupeň radosti, jaké můžeme dosáhnout. Jen pro tuto plnost radosti jsme byli stvořeni a to je také smysl našeho života: následovat Božího Syna, který nás miloval jako první, miloval nás od věčnosti a za nás se obětoval.

Můj partner není zdrojem mé radosti tím, že se mi líbí jeho oči, jeho vlasy, jeho ruce, jeho slova, jeho něžnost, mé pohlavní potěšení s ním: Partnera nemáme pro své pohodlí a uspokojení, to by ho degradovalo na pouhou věc. Ty atraktivní vlastnosti, které se nám

líbí také proto, že uspokojují naši samolibost, nejsou trvalé. Co si počneme, až se ztratí? Lidé tohoto světa to řeší tak, že sobecky hledají náhradu jinde. Oni však vůbec nepoznali, že není většího vyznamenání, než spolupodílet se na Božím konání. Nezakusili, jakým zdrojem radosti je skutečnost, že mi byl darován druhý člověk, abych ho miloval podle vzoru Boží lásky, která se daruje a obětuje. Teprve toto v Bohu zakotvené úplné duchovní odevzdání nesmírně povznáší, naplňuje a posvěcuje také vzájemné tělesné odevzdání a spojení.

Pověření k lásce a péči o svého manželského partnera jsme tedy obdrželi od Pána nikoliv jako břímě, ale jako vyznamenání: je to posvátný stav doživotního zasvěcení Bohu i partnerovi. Vzbuzení a vyznání lásky k Bohu není pravdivé, jestliže není také vzbuzením a vyznáním lásky k tomuto nejbližšímu z bližních. Není třeba, aby byl dokonalý, i my jsme před Bohem hříšní více, než tušíme, ale právě proto se Pán za nás obětoval.

Přijdou těžké chvíle, které vyžadují onu víru a důvěru, jakou projevil a zachoval i Pán. Obětoval se i za ty, kteří ho mučili. Nic nelpěl na tom, že je Bůh, ale sám sebe se zřekl a byl poslušný až k smrti. To je závazný příklad, jak zachovat věrnost svému slibu a svému zasvěcení. „Trpělivostí získáte svou duši.“ Vytváří se tak posvátné prostředí, ve kterém rodiče podle Božího plánu svým vlastním životem zpřítomňují dětem Boží tvář a účinně formují jejich charakter a jejich srdce k obrazu nejdobrotivějšího Otce, od něhož jsme vyšli a k němuž směřujeme. Požehnané jsou rodiny, které se s tímto vědomím a k naplňování tohoto poslání zasvětily Božskému Srdci Ježíšovu a svěřily vedení Panny Marie, Královny rodiny*.

-lš-

* Nejnovější invocace litanie loretánské zní v originále: *Regina familiae - Královno rodiny*. „Královno rodin“ je nepřesný český překlad, který poněkud pozměňuje původní smysl.

Pondělí 14. 11. 2011: 6:05 Octava dies (645. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Soucitná srdce **6:50** Čtème z křesťanských periodik **6:55** Jak poznávat svět, který nevidím **7:30** Přejeme si... **7:45** P.S.Tomáš Holub - Charismatická konference, mše sv. 8. 7. 2011 **8:20** Léta letí k andělům (36. díl): David Eben **8:40** Papež mezi drogově závislými [P] **8:50** Cesty za poznáním: Strokkur Geysir **9:00** Kořeny **9:45** Cesty za poznáním: Kalahari **10:00** Nedělní čtení: 33. neděle v mezidobí **10:30** U Pastýře: s Janem Kačerem **11:30** Noekreace aneb Vandrování (113. díl) **11:40** Sedmihlásky (40. díl) **11:45** Mašinky (7. díl): O trati, co vede kolem jezera **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Hrajeme pro hřiště **13:10** Karmelitky z Nenshatu **13:30** Octava dies (645. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:00** Krásy Čech a Moravy (7. díl): Vranov nad Dyjí **14:30** Noční univerzita: Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval - P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm. **16:10** GOODwillBOY VII. (5. díl) **16:40** Salesiánský magazín **17:00** NOEparáda (138. díl) [L] **18:05** Po hladině: Film [P] **18:30** Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky [P] **18:40** Sedmihlásky (40. díl) **18:45** Cesty za poznáním: Ha Long Bay **18:55** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (11. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:15** Ars Vaticana (5. díl) **19:25** Přejeme si... **19:55** Z pokladů duše: Arnošt Obrušník - Chleba je Boží dar **20:00** Klapka s... (30. díl) [P] **21:30** Noekreace aneb Vandrování (113. díl) **21:40** Na koberečku (114. díl) [P] **21:50** Čtème z křesťanských periodik **22:00** P. ThLic. Marcel Puvák - Symboly a mše svatá (1. část) **22:55** Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá **23:30** Octava dies (645. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:05** Kulatý stůl: Mučedník arcibiskup Matocha - svědectví pro dnešek **1:35** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 15. 11. 2011: 6:15 Má vlast: Otrokovice **7:00** Až na konec světa **8:00** Octava dies (645. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **8:30** Noekreace aneb Vandrování (113. díl) **8:40** Cokoli jste učinili jednomu...: Farní charita Starý Knín **9:05** Salesiánský magazín **9:20** Kopec křížů **9:45** Cesty za poznáním: Strokkur Geysir **10:00** Léta letí k andělům (36. díl): David Eben **10:20** P. ThLic. Marcel Puvák - Symboly a mše svatá (1. část) **11:10** Noeland (46. díl) **11:40** Sedmihlásky (40. díl) **11:45** Mašinky (8. díl): O zloději, který okrádal mašinky **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (59. díl): Dechovka **12:35** Čtème z křesťanských periodik **12:40** Ars Vaticana (5. díl) **12:50** Karmelitky z Nenshatu **13:05** Mezi pražci **13:45** Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá **14:20** Čtème z křesťanských periodik **14:25** Noemova pošta 2011: listopad **16:00** Přejeme si... **16:15** Don Bosco Network: Síť salesiánské pomoci Don Bosco [P] **16:35** Cesty za poznáním: Inari Lake **16:45** Cesty za poznáním: Okavango **17:00** Festival dobrých zpráv 2011: Slavnostní zahájení festivalu [L] **18:25** Sedmihlásky (40. díl) **18:30** Mašinky (9. díl): O bludné výhybce [P] **18:40** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **19:15** Putování po evropských kláštích: Trapistický klášter v Diepenveen, Nizozemí [P] **19:45** Zpravodajské Noeviny: 15. 11. 2011 [P] **20:00** Festival dobrých zpráv 2011: Soutěžní snímky festivalu [P] **0:45** Zpravodajské Noeviny: 15. 11. 2011 **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 16. 11. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 15. 11. 2011 **6:20** Noční univerzita: Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval - P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm. **7:50** Noekreace aneb Vandrování (113. díl) **8:00** Jak poznávat svět, který nevidím **8:35** Ars Vaticana (5. díl) **8:45** Pro vita mundi (130. díl): RNDr. Vilém Holán **9:25** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (50. díl) **10:30** Generální audience Benedikta XVI. [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Netradičně do Svaté země: březen 2011 **13:00** Náš dům v kosmu - eko-

logie a bioetika (11. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:20** Čtème z křesťanských periodik **13:25** Cesty za poznáním: Lofoten **13:40** P.S.Tomáš Holub - Charismatická konference, mše sv. 8. 7. 2011 **14:10** Cesty za poznáním: Strokkur Geysir **14:20** Don Bosco Network: Síť salesiánské pomoci Don Bosco **14:45** Léta letí k andělům (31. díl): Ing. Milan Šimáček **15:05** Na koberečku (114. díl) **15:15** Noekreace aneb Vandrování (113. díl) **15:25** Soucitná srdce **15:40** Zpravodajské Noeviny: 15. 11. 2011 **16:00** NOEparáda (138. díl) **17:00** Štúdio AHA! [P] **17:25** Krásy Čech a Moravy (7. díl): Vranov nad Dyjí **18:00** Putování po evropských kláštích: Trapistický klášter v Diepenveen, Nizozemí **18:30** Mašinky (10. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi-1. díl [P] **18:40** Sedmihlásky (40. díl) **18:45** Přejeme si... [P] **19:00** P. ThLic. Marcel Puvák - Symboly a mše svatá (2. část) [P] **20:00** Festival dobrých zpráv 2011: Soutěžní snímky festivalu [P] **0:45** Zánik bitevní lodí Roma (1. díl) [P] **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 17. 11. 2011: 6:15 Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (11. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:40** Léta letí k andělům (31. díl): Ing. Milan Šimáček **7:00** Čtème z křesťanských periodik **7:05** Platinové písničky (59. díl): Dechovka **7:35** Karmelitky z Nenshatu **7:50** Cesty za poznáním: Inari Lake **8:00** Misijní magazín (19. díl) **9:00** Strážci beskydských šelem **9:35** Přejeme si... **9:50** Věrný pes Čiko **11:40** Sedmihlásky (40. díl) **11:45** Mašinky (10. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi - 1. díl **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Má vlast: Otrokovice **12:50** Kořeny **13:35** Arturovo pátrání **14:40** Noeland (46. díl) **15:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2010, 1. díl **16:20** Junáci z prachu **16:55** Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá **17:20** Ars Vaticana (6. díl) [P] **17:30** Noekreace aneb Vandrování (113. díl) **17:40** Mašinky (11. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi - 2. díl [P] **17:50** Sedmihlásky (40. díl) **18:00** Festival dobrých zpráv 2011: Slavnostní vyhlášení výsledků a zakončení festivalu [P] **19:30** Festival dobrých zpráv 2011: Oceněné snímky festivalu [P] **20:35** Svatý Vojtěch - první český Evropan [P] **21:30** Přejeme si... **21:45** P.S. František Král - primice P. Jiřího Zámečnicka v Uherském Brodu [P] **22:15** Cesty za poznáním: Kalahari **22:30** Až na konec světa **23:35** O starých Starých Hamrech **0:20** Štúdio AHA! **0:45** Don Bosco Network: Síť salesiánské pomoci Don Bosco **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 18. 11. 2011: 6:05 Noekreace aneb Vandrování (113. díl) **6:15** NOEparáda (138. díl) **7:20** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2010, 1. díl **8:25** Krásy Čech a Moravy (7. díl): Vranov nad Dyjí **8:55** P. ThLic. Marcel Puvák - Symboly a mše svatá (2. část) **10:00** Na koberečku (114. díl) **10:10** Netradičně do Svaté země: březen 2011 **11:00** Ars Vaticana (6. díl) **11:10** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **11:40** Sedmihlásky (40. díl) **11:45** Mašinky (11. díl): O srnečce a panu železničáři Mrázkovi - 2. díl **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Léta letí k andělům (31. díl): Ing. Milan Šimáček **12:40** Hrajeme pro hřiště **13:55** Jak poznávat svět, který nevidím **14:30** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (11. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:00** Uvítací ceremoniál na letišti v Cotonou: Návštěva Sv. otce v Beninu [L] **15:30** Misijní magazín (19. díl) **16:30** Návštěva katedrály v Cotonou: Návštěva Sv. otce v Beninu [L] **18:05** Junáci z prachu **18:30** Jak se Mlsálek naučil jíst mrkvičku [P] **18:40** Sedmihlásky (40. díl) **18:45** Štúdio AHA! **19:10** Putování modrou planetou: Kamčatka krásná neznámá **20:00** Kulatý stůl: Je demokracie zneužitelná? **21:30** Cesty za poznáním: Ha Long Bay **21:40** Na koberečku (114. díl) **22:00** Nedělní čtení: Slavnost Ježíše Krista Krále [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Až na konec světa **0:00** Zánik bitevní lodí Roma (1. díl) **0:30** Cesty za poznáním: Ha Long Bay **0:40** Poslech Radia Proglas [L].

Poselství Královny míru

Drahé děti! Hledím na vás a ve vašich srdcích nevidím radost. Dnes si přeji dát vám radost Vzkříšeného, aby On vás vedl a objal svou láskou a něžností. Miluji vás a před mým Synem Ježíšem se neustále modlím za vaše obrácení. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.

Medžugorje 25. října 2011

Sobota 19. 11. 2011: 6:15 Nedělní čtení: Slavnost Ježíše Krista Krále **6:45** Mezi pražci **7:20** Cesty za poznáním: Strokkur Geysir **7:30** Cokoli jste učinili jednomu...: Farní charita Starý Knín **7:55** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka [P] **8:20** Noeland (46. díl) **8:50** Sedmihlásky (40. díl) **9:00** Návštěva katedrály v Cotonou: Návštěva Sv. otce v Beninu [L] **10:30** Léta letí k andělům (31. díl): Ing. Milan Šimáček **10:50** Don Bosco Network: Síť salesiánské pomoci Don Bosco **11:15** Setkání Sv. otce s kněžími, bosholovci a fehoňiky v semináři v Ouidah: Návštěva Sv. otce v Beninu [L] **12:15** Návštěva baziliky Neposkvrněného Početí Panny Marie v Ouidah: Návštěva Sv. otce v Beninu [L] **13:05** Přejeme si... **13:20** Cesty za poznáním: Inari Lake **13:35** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (50. díl) **14:40** Noekreace aneb Vandrování (113. díl) **14:50** Kopec křížů **15:15** Platinové písničky (59. díl): Dechovka **15:50** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2010, 1. díl **17:00** Návštěva institutu sester Matky Terezy a setkání Sv. otce s dětmi: Návštěva Sv. otce v Beninu [L] **18:25** Sedmihlásky (40. díl) **18:30** Jak se Mlsálek naučil jíst mrkvičku **18:40** Soucitná srdce **18:55** Krásy Čech a Moravy (8. díl): Praha - Královská cesta [P] **19:25** Nedělní čtení: Slavnost Ježíše Krista Krále **20:00** Cesta k andělům (45. díl): Mons. František Václav Lobkowicz **20:50** Putování modrou planetou: Galapágy, pekló nebo ráj? **21:35** Misijní magazín (19. díl) **22:35** Noční univerzita: Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval - P. Vojtěch Kodet, Th.D., OCarm. **0:05** Hrajeme pro hřiště **1:15** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 20. 11. 2011: 6:05 Evangelium: Slavnost Ježíše Krista Krále [P] **6:15** Nedělní čtení: Slavnost Ježíše Krista Krále **6:45** Junáci z prachu **7:10** Jak potkávat svět (6. díl) **8:35** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (11. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **9:00** Mše svatá na stadionu v Cotonou: Návštěva Sv. otce v Beninu **11:50** Ars Vaticana (6. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] **12:20** Čtème z křesťanských periodik [P] **12:25** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:05** Platinové písničky (60. díl): Dechovka [P] **13:40** Cesta k andělům (45. díl): Mons. František Václav Lobkowicz **14:45** Noekreace aneb Vandrování (114. díl) [P] **14:55** P. ThLic. Marcel Puvák - Symboly a mše svatá (2. část) **16:00** Závěrečný ceremoniál na letišti v Cotonou: Návštěva Sv. otce v Beninu [L] **16:35** Po hladině: Film **16:55** Sedmihlásky (41. díl) [P] **17:00** Noeland (46. díl) **17:30** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka **18:00** Štúdio AHA! **18:25** Na koberečku (114. díl) **18:35** Soucitná srdce **18:50** Evangelium: Slavnost Ježíše Krista Krále **19:00** Léta letí k andělům (31. díl): Ing. Milan Šimáček **19:20** Cesty za poznáním: Lofoten **19:30** Čtème z křesťanských periodik **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (12. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **20:25** Octava dies (646. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **21:00** Koncert k výročí prvního transportu Židů **22:40** Cesty za poznáním: Inari Lake **22:50** Nedělní čtení: Slavnost Ježíše Krista Krále **23:25** Ars Vaticana (6. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:45** Jak poznávat svět, který nevidím **1:20** Poslech Radia Proglas [L].

Vydáváme **PUZZLE BETLÉMA za 150-350 Kč.**
 ŘKF Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč,
 tel. 568 841 532, SMS 728 133 220
 trebicmartin@volny.cz • www.volny.cz/trebicmartin

Při příležitosti státního svátku – Den boje za svobodu a demokracii, Roku křtu a na poděkování sv. Anežce za dar svobody pořádá Římskokatolická farnost a město Morkovice za přispění Zlínského kraje **KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY** ve čtvrtek 17. listopadu 2011 v 17 hodin v chrámu sv. Jana Křtitele v Morkovicích. Skladby Antonína Dvořáka, Antonína Tučapského, Adolfa Cmírala a Zdeňka Pololáníka přednese Pěvecký sbor Cantus Morkovice a orchestr žáků a pedagogů konzervatoře a ZUŠ Kroměříž.

SVATÁ HORA (PŘÍBRAM) – PROSINEC 2011

3. 12. **Ranní rožná mše svatá** v 6 hodin, další mše svaté v 7, 9 a 17 hod. **Zpívané latinské chorální nešpory** v 16.30 hod.
10. 12. **Ranní rožná mše svatá** v 6 hod.
17. 12. **Ranní rožná mše svatá** v 6 hod. **Adventní duchovní obnova** (začátek v 9 hod.): Vede P. J. Andrejčák, OCr. – katecheze, adorace a možnost sv. zpovědi, mše svatá v 11 hod. **Adventní benefiční koncert** na podporu stavby velkých varhan v 18 hod.
19. 12. **Vernisáž výstavy betlémů** v 16 hod. Výstava otevřena v Mnišecké kapli a Svatohorském poutním muzeu od 20. 12. 2011 do 2. 1. 2012 od 10 do 16 hod.
22. 12. **Přinesení betlémského světla** v 18 hod. Program připravily příbramské skautské oddíly.
24. 12. **Štědrý den.** Ranní rožná mše svatá v 6 hod. Další mše svatá v 7 a 9 hod. Mše svatá v 17 hod. není. **„Půlnoční“ mše svatá** v 16 hod. Hudba při liturgii: J. J. Ryba – Česká mše vánoční „Hej, mistře“.
25. 12. **Boží hod vánoční**, slavnost. Hudba při liturgii v 9 hod.: A. V. Michna – Missa, vánoční písně.
26. 12. **Sv. Štěpána**, svátek. Vánoční koncert Svatohorského chrámového sboru v 16.30 hod.
31. 12. **Sv. Silvestra**, památka. Mše svatá na závěr občanského roku ve 22.30 hod. Následuje multimediální prezentace dění za uplynulý rok.

EXERCICIE V LISTOPADU A PROSINCI 2011

20. 11. – 26. 11. v 8 hod. **Exercicie pro kněze III.**, Miloslav kardinál Vlk
8. 12. – 11. 12. **Adventní setkání I.**, P. Anton Verbovský, CSsR
15. 12. – 18. 12. **Adventní setkání II.**, P. Josef Michalčík, CSsR.

Kontakt: tel. 731 619 800 nebo 318 624 947 •
 e-mail: ex.dum@svata-hora.cz • web: www.svata-hora.cz.

Liturgická čtení

Neděle 13. 11. – 33. neděle v mezidobí
 1. čt.: Př 31,10-13.19-20.30-31
 Ž 128(127),1-2.3.4-5
 Odp.: 1a (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.*)
 2. čt.: 1 Sol 5,1-6
 Ev.: Mt 25,14-30
 Slovo na den: **Mnoho ti svěřím.**

Pondělí 14. 11. – ferie
 1. čt.: 1 Mak 1,10-15.41-43.54-57.62-64
 Ž 119(118),53.61.134.150.155.158
 Odp.: srov. 88 (*Zachovej mi život, Pane, a budu dbát na tvá příkázání.*)
 Ev.: Lk 18,35-43
 Slovo na den: **Pane, ať vidím!**

Úterý 15. 11. – nez. pam. sv. Alberta Velikého
 1. čt.: 2 Mak 6,18-31
 Ž 3,2-3.4-5.6-7
 Odp.: 6b (*Hospodin mi pomáhá.*)
 Ev.: Lk 19,1-10
 Slovo na den: **Musím zůstat v tvém domě.**

Středa 16. 11. – nez. pam. sv. Markéty Skotské nebo sv. Gertrudy
 1. čt.: 2 Mak 7,1.20-31
 Ž 17(16),1.5-6.8+15
 Odp.: 15b (*Až procitnu, nasytím se pohledem na tebe, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 19,11-28
 Slovo na den: **Věrný v maličkosti.**

Čtvrtek 17. 11. – památka sv. Alžběty Uherské
 1. čt.: 1 Mak 2,15-29
 Ž 50(49),1-2.5-6.14-15
 Odp.: 23b (*Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.*)
 Ev.: Lk 19,41-44
 Slovo na den: **V tento den.**

Pátek 18. 11. – nez. pam. Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla
 1. čt.: 1 Mak 4,36-37.52-59
 1 Kron 29,10bc.11abc.11d-12a.12bcd
 Odp.: 13b (*Chváleme tvé slavné jméno, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 19,45-48
 Slovo na den: **Být domem modlitby.**

při slavení památky:
 1. čt.: Sk 28,11-16.30-31
 Ž 98(97),1.2-3ab.3c-4.5-6
 Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
 Ev.: Mt 14,22-33
 Slovo na den: **Kdo byli na loďi, se mu klanějí.**

Sobota 19. 11. – nez. sobotní pam. Panny Marie
 1. čt.: 1 Mak 6,1-13
 Ž 9(9A),2-3.4+6.16+19
 Odp.: srov. 15b (*Rozjásám se nad tvou pomocí, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 20,27-40
 Slovo na den: **Mrtví budou vzkříšeni.**

BREVIÁŘ PRO LAIKY

12. – 19. LISTOPADU 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 13. 11.		PO 14. 11.		ÚT 15. 11.		ST 16. 11.		ČT 17. 11.		PÁ 18. 11.		SO 19. 11.			
Antifona	812	912	826	928	841	945	857	961	1768	1990	889	995	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	842	945	857	962	1769	1990	1593	1803	1666	1883		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	847	950	861	966	1770	1991	893	1000	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	726	819	831	933	847	950	861	966	1771	1992	1593	1804	1669	1886		
Prosby	817	917	831	933	847	951	861	966	1771	1992	894	1001	1655	1886		
Závěrečná modlitba	726	820	832	934	1590	1800	1591	1801	1592	1802	1594	1804	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	726	820	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 12. 11.															
Hymnus	807	907	821	922	837	939	852	956	867	972	1774	1995	1594	1804	727	821
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	727	821
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	727	821
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	856	960	871	976	1777	1999	903	1011	729	823
Ant. ke kant. P. M.	726	819	726	820	840	943	856	960	871	977	1778	2000	1594	1805	729	823
Prosby	811	911	826	927	841	944	856	960	872	977	1778	2000	904	1012	729	824
Záv. modlitba	726	820	726	820	841	944	1590	1800	1591	1801	1592	1802	1594	1804	732	827
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

JAK PŘEKONAT „VYHOŘENÍ“

Frank Minirth, Paul Meier, Don Hawkins, Richard Flournoy • Z angličtiny přeložila Alena Švecová

Co to je, syndrom „vyhoření“? Je to stav duševního, tělesného a duchovního vyčerpání, kdy člověk vy potřeboval veškerou energii a postrádá naději, že by tento stav mohl skončit. Je to morová rána naší doby. Dobrou zprávou je, že vyhoření můžete přemoci! Kniha *Jak překonat „vyhoření“* tento problém definuje a podrobně popisuje jeho příznaky i léčbu. Ukazuje, že lze najít jeho trvalé řešení. Naučíte se rozpoznávat, chápat a zvládat stres, který je v naší společnosti neustále přítomný.

Návrat domů • Brož., 138x205 mm, 144 stran, 165 Kč

V RINGU S BOHEM • PŘÍBĚH OBRÁCENÍ SLAVNÉHO BOXERA

Tim Guénard • Z francouzštiny přeložila Marie Červenková

Slavný francouzský boxer Tim Guénard (nar. 1958) vypráví o své dramatické cestě za láskou a odpuštěním. Když mu byly tři roky, opustila ho matka. Otec začal pít a chlapce týral. Pětiletého ho odvezli do nemocnice a po nějakém čase umístili do pěstounské péče jedné venkovské rodiny. Kvůli nespravedlivému obvinění byl v dospívání umístěn do polepšovny, kde zažil další šikanu. Velmi strádal nedostatkem lásky, což v něm vyvolalo nenávist k celému světu. Po čase z ústavu utekl a rok živořil jako dítě ulice v Paříži, kde zapadl mezi dětské prostitutky. Poté ho policie našla a vrátila do ústavu pro mladistvé delikventy. Až v patnácti letech mu jedna

soudkyně dala důvěru a umožnila jeho propuštění na svobodu. Vyučil se sochařem, zároveň začal intenzivně trénovat box, až se vypracoval k titulu mistra Francie. Další přelom v jeho životě znamenalo setkání s komunitou Archa, založenou Jeanem Vanierem, v níž prožil své obrácení. Postupně objevoval Krista, skutečnou Lásku, jež ho proměňovala a dala mu sílu vzdát se zakořeněné nenávisti. Dnes žije Tim Guénard s manželkou a dětmi na farmě poblíž Lurd. Kromě práce v hospodářství rád přijímá mladé lidi, kteří jsou v nesnázích nebo hledají své povolání. Často jezdí přednášet a vyprávět o svém životě. Je autorem několika úspěšných knih.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 132x190 mm, 188 stran, 199 Kč

DÍTĚ NA ZABITÍ • PŘÍRUČKA PRO RODIČE DĚTÍ A DOSPÍVAJÍCÍCH S PROBLÉMOVÝM CHOVÁNÍM

Petr Štípek

Děti, o nichž kniha pojednává, chodí většinou na druhý stupeň základní školy. Jsou hyperaktivní (neposedné), nepozorné a zlobivé. Kniha slouží jako průvodce na cestě porozumění rodinným vztahům a pomoci dítěti. Je určena především rodičům, kteří se chtějí dozvědět, co dělat, kde hledat odborníka, případně co a jakým způsobem mohou sami změnit. Vychází z předpokladů a z principů rodinné terapie, že cokoli se děje jednomu členu rodiny, děje se rodině celé. Je oživena mnohými příběhy z autorovy psychoterapeutické praxe.

Portál, s. r. o. • Brož., 130x200 mm, 200 stran, 255 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.